

Notes on Roman and Church history

Author: Isaac Newton

Source: Yahuda Ms. 28b, National Library of Israel, Jerusalem, Israel

Published online: August 2009

<1r>

{illeg}{orum} Sub Attila et Bleda venientium diversa fuerunt agmina ab ijs qui prius occupa**{bant}** Pannoniam (ad quos scilicet Ætius fugiebat) colligit Baronius e Prospero & Marcellino. Baron. ad Ann 444 sec 35 & 44.

(Ann 441) Indic 9. Cyro solo Cos. Persæ, Saraceni, Zanni, Isauri, Hunni finibus suis egressi Romanorum sola vastarunt. Missi sunt contra hos Anatolius & Aspar Magistri militiæ pacemque cum eis unius anni fecerunt. Hunnorum reges cum numerosis suorum millibus in Illyricum irruerunt: Naisum singidunum aliasque civitates oppidaque Illyrici plurima exciderunt. Marcel. Chr 42) Indic 10 Eudoxio et Dioscoro Coss. Bleda et Attila fratres multarumque gentium reges Illyricum Thraciamque depopulati sunt. Marcellin Chron.

Daras villa 60 ab Amida civitate milliaribus ad Austrum sita & 15 milliaribus a Nisibino oppido ad occasum distans. Marcellin. Chron. ad an 518.

Carthago cum Africa recuperata Anno 534 Indic 12 Iustiniano 4 & Paulino Coss. Marcel**{illeg}** 536 Belisarius Campaniam vastat &c. Belisarius Romam ingreditur. 537 Vitiges exercitu **{illeg}**agato Romam obsidet. 546 Totila obsidet Romam. / 547 Indic 10. 6to P. C. Basilij Totila **{illeg}**Isaurorum ingreditur Romam die 16 Cal Ian ac evertit muros domos aliuantes igni com**{illeg}**nis, ac omnes Romanorum res in Prædam accepit, hos ipsos Romanos in Campaniam captivos **{illeg}** Et post quam devastationem 40 aut amplius dies Roma fuit ita desolata ut nemo ibi homi**{nes}** nisi bestiæ morarentur. Marcellin in Chron.

Terræ motus stupendus post an 440. Evagr cap 17 l 1

Theodoricus Gothus Imperium Romanum administrat. Evagrius Cap 19 l 4. Procopius

Anno Iustiniani undecimo habente post annos 60 mense Decembri Belisarius Romam occupat. Evagr. l 4. c 19.

Pestis annorum 52 cœpit biennio post captam a Persis Antiochiam ad usque finem H**{ic}** Evagrii tempore Mauricij. l 4. C 29. Evagr. Antiochia ante capiebatur anno 5**{40}**. Baron ad An 540 sec 39.

Prophetiam Benedicti his verbis recitat Greg. (Dial l 2 c 35**{}**). Roma a Gentilis non exterminabitur sed tempestatibus, coruscis turbinibus, ac terræ motu fati**{gata}** in semet ipsa marcescet. Cujus prophetiæ mysteria nobis facta sunt luce **{cla}**rriora: qui in hac urbe dissoluta mœnia, eversas domos destructas ecclesias turbine cernimus, ejusque ædificia longe senio lassata, quia ruinis crebrescentibus prosternantur videmus.

T**{emp}**la mœnium partem maximam pluribus locis solo æquavit, Capitolium incendit omnes **{illeg}** cum conjugibus & liberis urbe excedere jubet. Plebs per oppida Campaniæ dispersa est. Senator **{Pericu}**osque Totila secum pro obsidibus retinuit. Inde ædificijs ignis immissus est. Incensam omni **{in quam}** Gottus vacuum reliquit. Tridecim dies incendium emicuit. Fuit urbs Roma am**{illeg}** diebus in ea solitudine ut nec

mulier quidem nec vir quisquam in ea fuerit. [Annal **{illeg}** li**{b}** 3] Belisarius vacuum occupat. Partem ejus celerrime munit. Sed eo in Græ**{illeg}** Totila iterum obsidet, capit: ita uno anno Roma caput mundi Gentiumque domina ter capta

{illeg}i occidentalis divisione vide Iorn Get. De Bello Getico in Italia vide Iorn regn. success. **{illeg}**, Theodoricum mittit in Italiam Procop lib 1 De Bello Get.

{illeg} **{init}** Bellum Got. ab anno 9 Iustiniani completo cum Belisarius occuparet Siciliani **{illeg}** **{con}**tigit anno 38 belli, 60 post Augustulum, Iustiniani undecimo duravitque per totum illum annum et dies 9

<1v>

Per omnem eam obsidionem sexagies certatum ac septies, ac bis demum ut subsequenter explicaturi sumus. Procop de Bello Got. l 2.

Procopius inducit Gothos sic alloquentes Bellisario. Zeno Theodoricum **{illeg}**tium obsessurum suadebat, ut ex Odoacere pœnas ob injuriam Augustulo Imp illatas Hunc igitur in modum ipsi Italiæ suscepto Imperio leges simul et Rempublicam non unius reddidimus quam superiorum alius quisquam Imperatorem – Romanorum sacraria eo in honore sunt apud nos habita ut a nullo nostratum sit, qui ad ea confugerit, violatus. Omnibus præterea urbanis antehæ Magistrati **{Ro}**mani perfungebantur, Gothus vir nemo eorum particeps factus: vel proceda in**{illeg}** qui profari nos ista non vere existimet: addit et Consularem quispiam dignitatem qua etsi Gothi ab Orientis Imperatore donati, Romanis tamen perfungi l**{illeg}** permiserunt. Ad hæc Belisarius: Zenon quidem Imperator in Italiam Theodo**{ritus}** transmisit, Odoacro ut bellum inferret non sibi ut hujus Imperium vindica**{re}** **{illeg}** enim a Tyranno Tyrannus differt) sed ut ea Provincia a se liberata Im**{illeg}** subjiceretur &c Procop de bel Got l 2

Gothi Pannoniam ab Imperatore Romano Pannonias petunt & accipiunt [post Hunnorum **{illeg}**. Iornand. Get **{illeg}**

Theodoricum Zeno Imperator donat Italia donavit, Senatum populumque Romanum **{illeg}** dans Iornand Get. Zono Theodoricum Magistrum militum & Consulem Romanum ad partes Italiæ mittens Ro**{manorum}** populum Sennatumque commendat Iorn. Regn. Success.

Erat Theodericus fama quidem Tyrannus, re tamen præ se veri spe**{illeg}** ferebat, ut qui vel eorum qui a principio ea in dignitate probatiores fuissent, **{illeg}** inferior fuerit, et Gothos item ac Italos pan quadam ac summa benevolentia **{illeg}** humanitate prosequeretur, ita ut omnes (quod utique difficilimum est) ejus Imperium **{illeg}** Procop. lib. 1. Got

Vrbem Romam ire mox pergit Vitiges, equitum peditumque ad centum et 50 **{illeg}** quorum pars maxima armis munita vel equos ipsos armatos habebat. Procop de Got Gentilium. Edicto Constantini Gentilium Templata subversa sunt; Pacatiano et Hilariano **{illeg}**tini. Prosper in Chron. integro in Bibliotheca Manuscriptorum Labbei.

Prosper in Chronico Pithæano, refert nubem igneam Constantinopoli imminentem ann**{illeg}**

Ann 11 Honorij Radagaisus occubuit. Anno 12 moritur Arcadius. Anno 13 Galliæ inva**{sit.}** **{illeg}** 20000 ferè Romam cæsis Vandali in Africam trajiciunt. Ib.

Iugunthi vel Iuthungi Alemannorum pars Ammian l 17: Vide Comment Valesij.

Belisarius in Consulatu Siciliam cœpit (Procop l. 1**{}**).

Constantius Imperium adeptus, ac sortem cuique fratrum suum **{illeg}** quicquid ab Illyrico ad Nisibin usque extenditur – Eunapius in Ædesio

Finis belli Longob. in Italia A.C. 604. Baron ad Ann 603 sec 19 & 21. & an 60 **{illeg}** Obit Greg anno 2do Phoc (P. Diac.) Indic 7 (Ioan. Diac. l 4. c 8. & Beda). In basilica S^{ti} Pauli **{illeg}** cernitur tabula donationis

Gregorij data 8 Kal. Feb. imp. DN. Phoca PP. August. anno secundo {Consulatu ejus} anno primo, Indic 7. Baron ad Ann 604 sec 16. Sedit an 13 mens 6 dies 10, depositus 4 dies Ma{rtij} ut in Epitaphio ejus apud Maulium in veteribus monumentis basilicæ Vaticanæ legitur. Baron ad ann. 6{04} sec 17

Post Greg. sedes vacat mens 5. d 19 & eligitur Sabin. Cal. Sept. ut Anastasius habet confirmantibus tam {Latinis} quam Græcis omnibus. Baron ad An 604 sec 54.

<2r>

Longobardi ex P. Diac. Agelmundus 33₃₃^{an} Lamisso 3 Lethu 40₄₀^{an} ferè. Hilderic 40 Gudehoc 12 – Crautz Clafo 5 Talo: Wacho 18 Waltari 77 Audoin Cleph an 1 mens 6. Dein 10 duces. Pannoniam tenuerunt an 42 deque ea egressi sub Alboin Mens Apr indic 1 Kal. Apr. A.C. 568.

Ol CCXCII A.C. 390 Timusio & Promoto Coss. Longobardi eorum ducibus defunctis primum sibi regem crearunt Agelmundum Aionis filium qui regnavit an 33. / Ol CCC. 3. A.C. 424 Mariniano et Asclepiodoto Coss Longobardorum secundus regnavit Lamissus meretricis filius an 3. Ol CCLXXXIX.3. A.C 380 Longobardi ab extremis Germaniæ finibus Oceanique protinus littore, Scandiaque insula magna egressi & novarum sedium avidi, Iborea et Aione ducibus, Vandalos primum Vicerunt. Hæc Prosper

Ex Paul. Diac. Longobardi victis Vandalis in Scordineam deinde in Mauringam tunc in Golandam veniunt & in Anthaib & Banthaib & Wurgondaib similitur. Tunc creant Agelmundum regem qui Lamissa ex piscina detraxit & cum Lamissus adoleverat transeunt flumen aliquod & ad ultiores terras perveniunt & illic per tempus aliquod commorantur detu a Bulgaribus cæduntur, & occiditur Agelmundus, sed Lamisso vincit Bulgaros. Postea Rugis ab Odoacre Italiam regente invasis & spoliatis, post reditum Odoacris Longobardi Rugiam vastatam et vacuum occupant. Hæc autem Rugia erat ad ulteriorem Danubij ripam quam Norici finibus idem Danubius separat. Postea sub Tutone egressi sunt Rusiland & habitaverunt in campis patentibus ubi Rhodulphum Herulorum Regem vinct, gentemque obruunt. Postea sub Audoin In Pannoniam transeunt ibique Gepidos vinct indeque transeunt in Italiam.

Gratiano et Theoderico Coss. {illeg} Gratiano eo quod Theodosius ægrotarum pax {illeg} Hieron. Chron.

Ex Palmerio. A.c. 469 cœpit Geldehoc Labe fil. regnat an 4. 473 {illeg} Labe fil. regnat an 4. 473 Godehoc an 21. 485 {illeg} 490 Thantus an 10. 500 Wacon an 18 518 Waltarius an 7. 525 Adoynus an 18. 544 Albinus an 31. 575 Daphin an 1 mens 7. 577 Gudices an 10. 587 Antharis an 7 593 Agilulebus an 55. &c A.C. 589 Longobardi Romam obsidentes assiduis {illeg} {turbinumque} tempestatibus deterriti obsidionem solvit &c.

<2v>

Chron Alexandrinum Statuit Christum baptisatum Ian 6

Quot autem Dominus post Evangelium tribus integris annis prædicatum ad crucem profectus sit docet Ignatius ille Dio plenus qui Ioannis Evangelistæ germanissimus discipulus fuit, & Ecclesiæ Antiochenæ Episcopus qui in Epistola ad Trallianos ad verbum ita scripsit: Verè igitur Maria corpus peperit quod Deum inquilinum haberet, et vere verbum ex Maria Virgine corpus æque ac nostrum est, mortale indutum natum est. Verè factus est in utero qui omnes homines in visceribus maternis format – vere uti nos quoque natus – ac triginta annos inter mortales actos a Ioanne baptizatus, verè non opinione tribus annis Evangelium prædicavit &c

Quod autem Servator tres annos in Evangelij prædicatione consumpserit etiam alijs necessarijs et sacro Evangelio & Iosephi Hæbræorum sapientis Historia, et ex Græcis scriptoribus quorum supra facta est mentio, ex quibus Chronographis tradidit Phlegon is qui Olympiadum rationem conscripsit, cum dicit: Anno quarto CCII Olympiadis solis defectio tanta fuit, quanta nullis retro fuisse – cognitum est. Nam circa ipsum meridiem hora sexta nox ingruit ut et astra apparerent in cœlo, ingentique simul tremore terra concussa multas in Bithynia civitates evertit. Hæc vir ille de quo diximus. Sacra quaque Evangelia docent salutare prædicationis munus a Christo caput {illeg} Pontifice, Christum verò sublatum sub Caipha; Iosephus autem in 18mo Antiqu. tradit tres Pontifices post Anuam fuisse Ismaelem Baphi F. Eleazarum Anani F. & Simonem C{illeg}thi, & post hos Caipham Pontificem Annuus singulorum erat tam pontificatus&c Hæc in

Chron. Alexandr. {illeg} Luc 13. Euntes dicite vulpi illi: ecce {illeg} & sanitates perficio hodiè et cras & tertia die {consummor}.

Eodem anno (Constantini 20mo) Constantinus Imperator totius Imperij Romani solus, omnia ubique {illeg} dejecit & pecunias {illeg} omnesque opes illis detractas, ad {illeg} ornandas et Christianos transtulit. Chron. Alexandr.

Indic VII. Grat 1. Auxonio & Olybrio Coss.

His Coss. Theodosius Imperator reddidit Tempia Catholicis ubique repurgata, expulitque dictos Numeros Exocionitas. Fama verò Paganorum ab usque fundamentis {evertit. Constantinus} clausit tantum, Theodosius hic etiam diruit. Chron Alexandr.

<3r>

31. 28. 10 = 69. $19\frac{1}{2}$

– 79. Dec 21.

1417 = 48^m

$177\frac{1}{8} \cdot 29\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{48}$ $29\frac{1}{2} \cdot 20 \cdot 49\frac{1}{2}$

Rhætia = Vindelitia = Bavaria + terminatur ad Danubium Licum et Æicum & forte caput Rheni

Noricum inter Vindelitiam Occ (Oeno flu separantem) Pannoniam ort. Danubium Bor (a Germania separantem) et Alpes Iulias. Complectitur Austriam (seu Noricum Ripense) Stiriam Carniolam Carinthiam partem Bavariae (cujus altera pars est in Vindelicia) et partem Comitatus Tyrolensis cujus alter pars ad Rhætiam spectat.

Dacia (Hungaria ulterior)} inter Danubium ad Austr et Ort. Carpatè mont Bor & Tibisco flu. occ. Coatine Datiam mediterraneam (Transylvaniam, inter Hungariam transdanubianam occ & merid ac Moldaviam et Valacchiam ad ort.) Daciam ripensem (Pannodaciam, inter Alpes a Transylvania separantes ad bor et Danub flu ad Austr contenta.) Daciam Alpestrem (Valacchia inter Hungariam merid et occ. ac Transylvaniam occid.)

Pannonia inter Danub bor (a metanastis Iazygibus separantem) Saum flu mer (ab Illirico dividenter) Noricum occ & Mysian ort{u}. Pannonia in superiorem ad occ et infer ad ort. Vtraque dicitur Hungaria sed non juste Nam Hungaria trans Danub ad Carpatem extensa complectitur Iazyges Metastatas, & Pannonia partem Austriae et Styriae & Carniolae Maxime autem Austriae et Styriae pars cum Carinthia et Carniola in Norico est.

Theodemyr Frater Walemyri Regis Got in Pannonia vicit Hunnimundum regem Suevorum in Liburnia &c. tandemque subegit totum Illiricum viz Noricas duas, Pannonias duas, Valeriam, Sueviam Dalmatiam Mesiam superiorem Dardaniam Masias duas Macedoniam &c. p 363.40 Eodem tempore vicit et subegit etiam Alemannos 365. 3, et Boios p 375.50

Suevi qui tunc Alemanni dici peperunt a Clodovæo rege Franc subjugati sunt anno 530 circiter apud Tolbiacum in Vbijs.

The Suevij & Boij at length were called by the common name of Alemans

The Lombards were tributaries to the Heruli till Tado freed them p 649 l 20.

Huns. East Goths, west Goths, Vandals, Gepidi, Burgundians, (Heruli {dubimus}, Rugi, Longobardi;) Marcomanni, Quadi Suevians, Alans, Boij, (Taurisci, Carni.) Franci

The Boij who about the time of Iulius Cæsar (or before) came out of Bohemia & thence derive their name were on the south side of the Rhene in the confines of Rhætia & Noricum.

The Francks in Germany.

Suevi sunt triplices. Longobardi secus Rhænum. Marcomanni ad – & Suevi Seuones.

Suevi & Alemanni in Rhætias ex agro Galliarum ultra Rhenum inter Heduos Treviros | {Artum} Trevers sequanosque ubi modo Lotharingia Alsatia & Sungovia provinciæ sitæ sunt. inter an 400 & 450.

<4r>

[Editorial Note 1]

Iconium	64, 30.	38, 45	
Cæsarea	66 30	39. 50	or Mazaca
Antioch	69. 0	35 30	
Emesa	69, 40.	35, 0	or 34 0
Damascus	69.	33	
Palmyra	72. 20	34. 15	
Ierusalem	66	31, 40	
Malatia	71.	39 30	or Melitene
Samosat	71. 30	37, 36.	
Edessa	72, 30	37, 30	or Ruha
Charran	73, 20	36. 10	or Harran
Racca			
Chelati			
Miyaphar			
Amœeda			or Ammœa
Marde	76	38, 15	
Nisibis	75, 10	37, 30	
Senjar	96	37	or Singara
Mosul			
Rahabat			
Bagdad			
Tyrus	67	33 20	
Amasia	65 30	42 0	
Haman	or Apania	70	34 45
Hierapolis	Aleppo	70 50.	36 10

Mausul to Nisibis 94^m or 105

Mausul to Senjar 48^m or 57

Nisibis to Amed 78.

Mausul to Amed 90^m + 3^{stat} seu 172^m.

Malatia to Samoset 51 M.

Bagdad to Racca 197^m + 8^{stat}, or 348^m or 372^m

Nisibis to Racca 99^m

Amed to Racca 212

Nisibis to Samoset 90

Amed to Samoset 3^{stat} or 77^m

Harran to Racca 3^{diet}

Roha to Samoset 3^{stat} or 81^m

Roha to Harran 12^m

Malatia to Alhama northward 12^m

Alhama to Miapharekin 126^m

Maiapharekin to Trapezonda 15^{stat} = 375^m

to Chelat 108^{mil}

Roha to Racca 54^m

A Bagdad ad Holuan 6 stationes

A Bagdat ad Tacrit, 5 stationes A Tacrid ad Mosul 2 stat pers

Marde 50^m ab Amida in Cæsiam (E.N.E) in via quæ ducit ad Tabresium seu Ecbatanam

A Seleucia ad Apaniam in Messena 125^{mp}

Miepharkin about the latitude 40 eastward of Malatia 125^{mil} Northward of Ameda two days journey or 50 miles. situate beyond Tigris. in the confines of Armenia & Mesopotamia, east or northeast of Tigris yet but about 124 miles distant from Euphrates, a little beyond Tigris

Ex Geographia Nubiensi.

Bagdad ex oriente Mosul in Provincia Irac Geog Nub. pars 6 climatis 4

Mausul to Marde 170.

Marte to Miepharekin 80

Mausul to

Trepizonda

Fluvij

Alchabur seu Harnas p 199) quæ fluit in Eufrat juxta Querquesia (p197) estque fl. mag. conterminum territorio Sengbar p 201

Isa p 197 non procul a Bagdad

Soaid p 199 ultra Querquesiam a Bagdad

Alhavali unum e fluminibus Rabiaa, & fluit prop Senjar (201

Tsartsar flumen prope Bagdad (viz 9 in die) ex Eufrate prodiens p 204

Almalec 6^{mil} a Tsartsar

Cobacqeb flumen magnum ad meridiem fluens Chelat donec influat Eufratem p 237 & 239

Alius ramus Eufratis ex Armenia p 240

Historiographi Arabici

Gregorius Abul-Pharajus

Alis Ebno'l Athirus

Ismael Abul Feda dominus Hama

Takioddin Ahmed Al Mahrizi

Ameda in Geogr. Nub called Tur-aamdin & Propugnacula Amed

[Editorial Note 2]

3640

Lichnites

Arisa lacus & Arsea

<6r>

Of this Goar Greg. Turonnens. gives us this further information out of Frigerid Frigeridus cum – Francorum. Here we {have} the first Kings of three of the Horns named together & the kingdoms

The Vandals under Godegiselus, the Alans in two bodies one under Goar, another under Resplendial, the Suevi under Ermeric & the burgundians under Gundicar rising from their seats in Germany as was said – against Honorius. At which time the Franks also being put into a posture of war by the hostile impression which the other barbarians had made upon them in their passage to the Rhene, & now invited by the negligent government of Constantius to follow the example of the rest pass the Rhene also into Gallia & first falling upon the Vandals slew about 20000 of the – Province

In the time of this head therefore within a hower after its rise they are to   for by what was shewed in Posit.   they were to rise after this head & therefore the hower must be dated from its rise. Now for defining this head – are to begin their reigns in the time of the 8th head, with 15 years after it, that is before the beginning of the year 410.

The 8th head or western Empire therefore is to be rent into these 10 horns or kingdoms within 15 years after its beginning that is before the

In nonnullis editionibus ponitur Alemannorum, sed in edit. Badij A.C. 1512, quæ vetustissima est) legitur Alanorum; id quod et sensus loci requirit & Authorum testimonium, tradente Sigeberto, Trithemio, Autore Annalium Boiorum, Vasæo, Buchero, aliisque Resplendialem fuisse regem Alanorum.

These are the beginnings & first actions of these kingdoms. Let us now take a view of their Kings & standing severally.

The Kings of the Vandals – Beurgus &c. Goar before he led his Alans into Gallia was their Prince or King in Germany & together with Vldin & Sarus Kings of the Huns & Goths was hired by the Romans against Radagaisus (Chron. Boiorum) But his dominion in Germany is nothing to our purpose seeing that was wholly without the Empire & ceased at his transmigration We are here to consider him only as he invaded the Empire & began a new kingdom by conquering the Romans. Vnder Sambida (whom Bucher puts the successor if not the son of Goar) the Alans had the territories of Valence given them by Ætius the Emperors Captain A.C. 440 And two years after, Eochdaric being come to the throne they had the regions of the rebellious Galli Armorichi given them, by the same Ætius, & invaded them expelling the Lords thereof. Vnder Sangibanus – Olybrio Coss. What kings they had afterward I read not, nor what became of the Kingdom. Only I find it was standing in the time of Theudebert a king of the Austrian Franks who began his reign A.C. 534 & not only standing but in so good condition as to invade the Franks though with very bad success For in Excerpta Chronic Greg. Turonens Chap 32, I find this record. Alani a Teudeberto filio Theuderici – amiserunt. The title of the Chapter is De Alanis qualiter in Regno Francorum interfecti sunt. After this last I guess <6v> their kingdom became a province of the Franks because I find this king was a great warrior & amongst other deeds conquered some provinces of Italy A.C. 539 (Marcellin Chron.) Gundioc or Gundeuchus with Son Hilperic assisted Athanaric the Visigoth against Riciarius King of the Suevians A.C. 456 (Iornand. Sigon. de Occ. Imp.) He left his kingdom with Bilomer to be divided between his sons Gundobald, Godegisilus, Chilperic & Godenarius; Gundobald the eldest conquered the regions about the rivers Araris & Rhodanus with the province of Marseille, Invaded Italy in the reign of Glycerius, & conquered all his brethren. Godomarus made Orleans his regal seat, whence the Kingdom was afterward called also Regnum Aurelianorum. He was conquered – 532 & so this Kingdom came to Franks. A.C. 561 Clodomir left / Vnder Godegisilus they went into Spain for though Frigerid supposes him slain in the battle with the Franks, yet Procopius affirms he died in Spain & Isidor (in fine hist Wand) accords with Procopius, saying that from the beginning of Gunderic to the taking of Gelimer by Belisarius were 123 years & 7 months For Gelimer was taken in April A.C. 534 & therefore Gunderic must have begun but in September A.C. 410.

Godegisilus led them into Spain & Genseric into Afric.

& its citizens which survive Ier 50.9, 41. & 51. 11, 28 to be dispersed by flight or captivity, as it were dashed asunder by the shock & dissipated every way into the waters.

Tis this City which is the new Babylon, & the figure is apparently taken from Ieremies description of the sacking of old Babylon by the Medes where he expresses by its being rolled down & made a burnt mountain Ier 51.25, & sinking vers 63, 64. which figure of perishing by burning & sinking (as a further ground of interpreting it) is expressly applied to new Babylon also in Apoc 17.16 & 18 21.

This is the latest & the soonest is the year 408, the western Empire being preserved intire till then. For & it is manifest by what we produced above out of Claudian that the western parts of it were in perfect quietnes till that great barbarian irruption which began the 2^d Tr. And as for the troubles of the eastern parts they were all overcome [Of all foreigners, Alaric with his Goths has the fairest title to a portion of the Empire before this year. And yet he had no title at all unless as a subject to the Emperor. For though – orare. Then Stilico –

expedition. In these circumstances he stayed in Epire till the year 408, & therefore cannot till his return claim supreme dominion over any p] & this began in the very end of the year 407.

Before this time the eastern parts of this Empire began to be much troubled but now those troubles were all overcome, Radagaisus, Alaric, & all other invaders being either vanquished or repulsed. If any of them had a title to any portion of this Empire twas Alaric with his Goths, & yet he appears not to have had any unles as a subject to the emperor. orare. Then Stil – & therefore was not supreme Lord over any part of this empire till this year in which he returned to invade it. The western Empire therefore was preserved intire till the very end of the year 407 & so there remain only the years 408 & 409 from its breaking into the 10 horns .

his pretence being to recover some regions of Illyricum which the Eastern Emperor unjustly detained from the western, but his real designe {was} to make himself Emperor of the East: for the facilitating of which he had invited that great inundation of Barbarians <7r> to overflow the west after his departure for a diversion to the western Emperors

Authaulphus occiditur in Hispaniam quod cum Romanis pacem coleret sic et Sergem Wallia dein A.C. 416 transire in Africam molitur & naufragio correptus pacem init cum Honorio, Placidam Imperatoris sororem ex obsidio Romæ captam fratri reddidit. Romanæ securitati periculum suum obtulit, ut adversum cæteros gentes quæ per hispanias consedisent sibi pugnaret & Romanis vincerit: quamvis et cæteri Alanorum Vandalorum, Suevorumque reges eodem nobiscum placito depacti forent. Itaque nunc quotidie qui bella gentium & agi strages ex alterutro barbarorum crebris certisque nuncijs discimus. Oros c 43 seu ult.

Resplendial auxiliatur Vandalis. (Annal Boiorum.) Franci repulsi se recipiunt ultra Rhenum. Dein creato rege Variomundo partem Galliarum Rheno propinquam rursus {anene} transito occupant. Ib. – Subdit alio loco Hieronymus, Vastatis urbibus – ib

Resplendial Alanus. Pharamund incipit A.C 419 succedit Genebaldo, regnat an 7 Clodio filius ejus. Trithem Annal.

Ataulphus obit in transitu ad hispaniam Æra Hisp 454 An Honor 22. Eodem anno obit et Sergeric. Dein Wallia regnat 3 annis. Mox ut regnare cœpit fœdus cum Imperatore pepigit, Plaudiamque reddit promittens Imperatori propter rempublicam omne certamen implere. Itaque ad Spanias per Constantium Evocatus Romani nominis causa cædes magnas Barbaris intulit Wandalos Silingos in Bœtica extinxit, Alanos qui Wandalis portentebantur adeo cecidit et extincto Atace Rege ipsorum pauci qui superfuerant, obolito regni nomine Gunderici regis Vandalorum qui in Gallicia resederant se regimini subjugarent. Confecto bello Gallias repetit, data ei ob meritum victoriæ Aquitania secunda. Isidor Hist. Gott.

<7v>

Æra 491. Ann 2 Martiani Theudericus post fratris Torismundi necem succedens imperat an 13. Qui pro eo quo Imp. Avito sumendi Imperialis fastigij cum Gallis auxilium præbuissent, ab Aquitania Hispanias cum ingenti multitudine exercitus & cum licentia ejusdem Aviti Imp. ingreditur. Cum cum magna copia rex Suevorum Rectarius occurrens inito mox certaminis superatus est, & mox capitur & occiditur. Isid Hist. Got.

Wandalis in Africam transeuntibus Galliciam soli Suevi sortiti sunt. – Æra hisp 470 Rechila post obitum patris Bœticam et Carthaginensem provincias in suam potestatem redegit. Isidor Hist Suev.

Regnum Wand duravit 113 an a Gunderico Rege ad finem Gillemiri Isid Hist Wand Primus in Spania Gundericus reg Wand: succedit regnans in Galliciae partibus an 18 Æra 467 sucedit Gizzeric. Æra 446 ingrediuntur Hisp. Regnum deletur Æra 563 Isid Wand.

Fælice et Tauro Coss (anno post transitum Wand. in Afr.) Pars Galliarum propinqua Rheno quam Franci possedendam occupaverant, Ætij Comitibus armis recepta. Prosp l 2 Euseb.

447 = 409. 467 = 429. 563 = 525 / who calls Gunderic the first King that succeeded in Spain & makes him begin his reign the third year after {he} had invaded it. It was extended into all Gallicia after o At the departure of the Vandals into Afric Ermeric enlarged it into all Gallicia, & Rechila added Bœtica & the Carthaginian Province. But the Goths lessened it again at the end of Rechiarius reign. Constantine soon

possest himself of Gallia, but being in his way he invited the Franks against the Vandals & drew Goar to his side. The Franks therefore, who were before put into a posture of war – upon them, pass the Rhene, fall upon the Vandals take Trevirs from them for the Romans, & slay almost 20000 of them in battel

Post Romam a Gothis captam Albinus urbis Præfectus quod jam eadem ad pristinum rediret statum scripsit non sufficere præbitam populo partem multitudine jam aucta civitate, additque uno die numerum unitum esse quatuordecim millium. Olymp. apud Phil Adaulphus a privato occiditur. Sergeric regnat 7 dies Ib.

Superatus. Eugenius. 8 Id. Sept. Arcad 3 & Honor 2 Coss. Socr. l 5 c 25. Theodosius obit Olybrio et Probrino Coss nocte precedente 16 Cal Jan | ^{Feb.} 17 Anno 1 Olymp 294. annis 16 & mens 8 post obitum Valentis Socr l 5 | ⁶ c 26 | ¹ paulo post victoriam ib. Valens occubuit 3 Id. Aug. Valente 6 & Valentiniano 2 Coss. Socr l 4 c 38. Obit Arcad Maij 1. annis 12 mens 6 a morte Theodosij. Socr l 6. c 23. Vandali Suevi et Alani simul occupant Hispan Sozom l 9. c 12. Interhæc Gerontius omnium Constantini ducum fortissimus; hostis illi factus, Maximum Imperiali veste induit et Tarracone morari jussit. Ipse adversum Constantinum expeditione suscepta obiter filium ejus constantem Viennæ interfici curavit. Constantinus vero cum defectionem Maximi comperisset Edobecum ducem suum trans Rhenum direxit ut Francorum et Alemannorum auxilia impetraret, Constanti autem filio suo Viennæ custodiam commisit. At Gerontius Arelatum profectus eam obsidere aggressus est. Sed non multo post cum exercitu Honorij duce Constantio contra Tyrannum missus advenis est Gerontius cum paucis militibus fugit & mox perit. Major enim pars eorum ad Constantium transfugerat. Interim circumsidente Arelatum Honorij exercitu Constantinus ad

[Editorial Note 3]

Trithem de Alano Resplend. / De incend Rom. Socr l 7. c 10 / Annal Boior Ier / Oros. & Resp & Iovino / Isidor de initio imp

‡ 1^{lb} ‡ 3 1 vel minus, calcinetur ‡ cum ‡^e hujus calcis tres partes liquefiant cum una parte mineræ auri aut argenti.

[Editorial Note 4]

De Sulphure & ‡^{io} per I. de M. Snyder

<8r>

Convitia Athanasij et suorum 718 D 738 AB 742 C 760 D 841 CD 845 D 846 BC 855 BCD 856 AB 860 ABCD 862 C 894 D. 929 D

Concilium Alexandriae sub Athanasio ante concil. Sardicense episcoporum prope cantum 720 B. 722 A & seq. Mox post mortem Constantini II 720 BC ante secundum illud exilium Athanasij an 340 ib. ab Episcopis ab exilio reversis 423 D 424 A, in propria defensione 735 B ad populum 722 A 739 A

Concilium Romæ pro Ath. ante Concil Sardicense 720 B 739 C. 818A Episcoporum prope 50.

Concilium Sardicense 720 BC 754 CD 755 ABC et sequ. 759 D, 760 B 757 A. 818 639 AB

Pœnitentia Vrsatij et Valentis 675 D. 720 D 721 ABCD 775 D. 776 B. NB Eusebius tunc mortuus erat (754 C & Socr 2.17) et proinde libellus iste fictus est. Vide et 828 A Ab exulibus Occidentalibus prædicata 832 A

Semel judicatum non revocandum 720 BD revocandum 741 A

Cædes Arsenij 722 D 728 D 729 AB. 730 BD. 734 A 735 D 746 B. 758 B non brachium sed corpus in concilio Tyri productum ib. 763 C 781 D. 782 D 783 ABCD 784 BCD 785 B 786 C. Tyri vivus adstabat 789 D, 781 D 783 A.

Eusebiani anno 340 deplorant calamitates exulum ab Athanasio factas 723 A.

Eusebianis auctoribus multi coram Iudicibus accusati et cæsi 723 B 815 D & seq.

Cædes ab Athanasio et suis factæ ante an 340. 424 ACD. 725 A.

[1]De creatione Athanasij 725 D 726 ABCD. 727 D.

De synodo Tyri 728 BCD. 729 D 730 AC 737 A

Poculum a Macario fractum 731 A, B, C, D. 732 A B C D. 733 A B C D multorum testimonio 733 D 734 A tam gentilium quam Christianorum. ib. 735 D 742 D 746 BCD 747 ACD 750 AB 758 A 763 D 764 AB. 781 BCD 782 ABC. 790, 791

Meletiani 735 BC. 777 BCD 731 C. 730 BD

Seditiones Alexandriæ ubi sex episcopi missi ad Mareotem 734 CD. 735 A.

L{iteræ} fictæ ab Ath. Ischyrae 735 BD 747 A (NB Has Alexander Thessalonicensis finxit (747 A) 782. Arsenij 729 A 786

Frumentum ab Athanasio detentum 805 A 729 D confutatio ejus 737 BCD in privatos usus divenditum 737 BCD.

Iulius citat Orientales ad Synodum 739 BC.

Synodus Romæ plurium quam 50 Episcoporum paulo ante synodum Sardicense 739 C. In quæ arrogantes literæ Iulij ib. Tempus ejus. 748 C

I

[2]Ariani plures e singulis civitatibus a tempore Concil. Nicæan. toto orbe ejecti 742 B. 743 AB

Iulius in communionem recipit Athanasium et Marcellum ann. concil. Sardic. 745 D.

<8v>

Eusebiani condemnati quod solos accusatores ad Mareotem miserint &c. 746 BC, 749 D 757 CD. Quare altera pars non admissa 793 B. 796 D

Georgius regni Γρηγόριος Alexandriam missus 748 CD 749 C turbæ et incendium templi ib.

Iulius vindicat Marcellum 750 D Concil Serdic. vindicat Marcellum 764 C

Non Athanasius et Marcellus tantum sed plures exagitati quod non communicarint cum Gregorio 751 AB 753 B.

Iulius vindicat suprematum 753 C 741 A

Turbæ in media ejectione Athanasij 751 BC.

Eusebius moritur ante Concilium Serdicense 754 C

Synodus Hierosolymis (redeunde Athanasio post Syn. Serd.) Episcoporum 16. 774. 775.

Alexander obit 5 mensibus post Concil Nicæn. 777 D. Exinde Meletiani cum Eusebio tractant ib. 725 CD

Eusebius primo dein Constantinus scribit ut Arius reciperetur 778 AB Postea Meletiani accusantes Athanasium primo cum increpatione reprimuntur 779 ABC &c Postea ubi aliquamdiu quieverant resurgentes rursus accusant Ath. de calice & Arsenio 781 BC

De Ioanne quodam 784 AB 787 C. 783 B

Ischyas Alexandriæ ab Hosio depositus 792 B. confer cum 781 B Quare hoc nunquam Tyri aut in Concilio quovis objectum? Ordinatus a Episcopo titulari quem Hosius in concil. postea præsbyterum manere voluit.

Mareoti testes plures 796 AB. 800 B Eo in loco nulli antea Meletiani 796 B Quomodo Macarius fregit poculum mensam subvertit codices sacros incendit 800 B, C

Constantinus Arianam fidem commendat 801 CD. 802 A vide et 844 BC Epistola Synodi Hierosolymitanæ ante istam Tyri 801 BCD. De presbyteratu Ischaræ 802 BCD 803 A.

Constantinus advocat Episcopos Tyri congregatos. Ejus Epistola 803 804

Athanasius remissus in sedem a Constantino Iuni 805 D

NB. Athanasius habuit acta Synodi Tyri 800 D ea sola erant quibus respondere debuit sed ea suppressit & in sui justificationem literas quasdam vel fictas a suis vel ab Imperatoribus deceptis scriptas consarcinavit.

Liberius biennio exul 807 A. 837 A Scripta ergo Apologia 2da post subscriptionem Liberij.

Quomodo Constantinus relegat Ath. 805 AB

Plures Episcopi per orbem a Constantio relegati et quare sc. non ob religionem 812 813

Eustachius Antiochenus exul ob Contumelias in matrem Imperatoris 812 B. Marcellus Hæreticus pulsus & ob Ath laudatus 813 A Item Paulus (ib. & 814) quem Athanasius refert ab Arianis strangulatum: Quære annon postea in vivis repertus.

<9r>

Antonius odiosus Gregorio 617 CD

NB Athanasius in Apologijs celat veram causam cur Orientales non convenerint Serdicam narrat eos solo metu fugisse. Quære an Concil Serdicæ se non idem fecerint. p 818. 819.

Stephanus Ep. Antiochenus deponitur quod Euphratæ Episcopo homousiano insidias per meretricem strueret. 822 B

Quomodo Constantius Athanasium revocavit 823

Quære an Constantius toleravit Athanasium metu Magnentis ne Episcopi illum etiam concitarent. Nam victo Magnentio Athanasium statim aggreditur.

Quibus gradibus Athanasius ultimo ejectus 829 B &c 842 CD 843 A

Exules qui non subscripserunt Paulinus Tr. Lucifer Casar. Eusebius Verc. Dionysius Mediolani. 831 (842 B Liberius 833 CD. Quare Liberius subscribere noluit 833 AB. Exules ijdem 861 D

Hosius formulam fidei in Nicæna Synodo concepit 837 D

Hosius communicavit cum Arianis sed non subscripsit condemnationi Athan. & moriens condemnavit hæresin Arianam. 841 D

Constantias literas mittit ad ejiciendum Athanasium 843 A non mittit 688 BC 689. Scil: Athanasius utrumque affirmat prout in emolumentum fuit.

Turbæ Alexandrinæ in ultima ejectione Athanasij. 843 844 847 848 850 857 859

De decima persecutione 853 A

Quomodo finxerunt Constantinum non Arianum 844 BC

Quot ejecti Episcopi in ultima ejectione Athanasij 860 D

Alexandrini in ultima Athanasij depositione ad sanguinem usque resistunt 860 C arma militum in Ecclesia suspendunt & ecclesiam tenent 860 B & ad totam Ecclesiam Ægyptiacum ad rebellionem concitandam literas dant. ib. & conantur persuadere populis quod Athanasius ejectus erat sine mandatis imperatoris. 864 C

Synodus Hierosolymis ante synodum Tyri: ejus literæ. 890 B.

Subsequens synodus Antiochiæ episcoporum 90 ejus literæ 892 893 894 895 sub Constantio Marcellino & Probino Coss 894.

Post triennium aliud Concilium 895 D

Dein aliud Sirmij adversus Photium 900

Aliud Isauriæ 904

Aliud Constantinopoli et Arimeni 905. Arimini quadringentorum Episc 908 B

De Synodo Antiocheno contra Paul. Samosat. condemnante homousion 904 905.

Fragmentum Epistolæ Dionysij 904 905

Athanasius cum populo Ecclesias tenebat ne Ariani occuperent 945 B. Ejicitur. Epistola ejus ad vindictam concitandam. 943 C 949 B. Ecclesia accenditur 945 C postea Athanasius se populo subducit 947 B

<9v>

Episcopi Tyrenses in digressu suo Arianos secum Hierosolymam adductos in communionem recipiunt. 801 A.

Epistola Concilij Alexandrini scripta postquam Eusebius fit Episc Constant. 727A paulo ante 2^{dum} Exilium Athanasij 722 BC.

Eusebius Nicom. & Theognis adfuit condemnationi Athanasij in Concil Tyri 727 C Exulati propter communionem cum Arianis 727 C. Eorum gratia Concilium Tyri convocatum. 737 A. Eusebius utique Tyro ad Imperatorem missus. 805. A. 730 A

Imperator Melitianos accusantes de poculo & Arsenio repellit 730 BD, 735 D

Marcelli fides confessioque Nicææ spectata est cùm Arianis contradiceret. Iulius Papa apud Ath. p. 742 & 750 C.

Athanasius addebat Macarium accusatum de libris sacris combustis, (p 748 A) diem fuisse Dominicum et Ischyram tum sacra peregis. 747 C.D.

<10r>

Post multas strages, incendia & rapinas, tandem divisis sedibus, Barbari ad aratra conversi, Romanorum residuos cœperunt: ut socios amicosque fovere. Hist. Miscell. l 12. De Wand. Alan. & Suev. in Hisp.

Hac tempestate (post Constantij Imp. in Honor tricennalib. quando Maximus & Iovinianus capti & occisi) Scotorum Pictorumque infestationes non ferentes Romam mittunt ac sui subjectione promissa contra hostes axilia flagitant. Quibus statim ab Honorio missa militum legio magnam barbarorum multitudinem stravit. Cæterosque Britanniae finibus expulit. Sed mox ut decessere Romani advectis iterum navibus hostes obvia quæque conculcant. Rursumque advolant Romani cæsumque hostem trans navia fugant. Mittitur Castinus in Hispaniam

[Circa tempora Augustuli vel Odoacri:] Apud Britanniam Ambrosius Aurelianus qui solus forte Romanæ gentis Saxonum cædi superfuerat, purpuream induit: Victoresque Saxones, Britonum ducens exercitum superavit sæpe. Atque ex eo tempore nunc hi nunc illi palmam victoriæ habuerent donec Saxones potentiores effecti tota per longum insula potirentur. Hist miscel. l 16. Gildas: Ipse autem ait vicisse semel

Gothi [sub Vitige] urbem obsidentes universa per circuitum direptionibus & incendijs absumunt; quosunque Romanos reperiunt gladio extinguunt &c. Miscel. l 17 Præter belli instantiam angebatur insuper Roma famis penuria. Tanta siquidem per universum mundum eo anno, maximè apud Liguriam fames excreverat: ut, sicut vir sanctissimus Datius Mediolanensis antistes retulit pleræque Matres infælicium natorum membra comederent. Ib.

Bellisarius iteratò ad Africam adversus Guntarrith mittitur: qui Vandalos rursus sollicitans apud eos arripuerat regnum. Bellisarius ut Africam attigit Guntarith sub dolo pacis ilicò peremit residuosque Vandalorum reipublicæ jugo substravit. Victor exinde Belisarius Romam venit.

[Post victum Bucellinum cum socijs] habuit Narces certamen adv. Sindual Brentorum regem; qui adhuc de Herulorum stirpe remanserat, quos secum in Italiam veniens columnò Odoacer adduxerat. Huic Narses fideliter sibi primùm adhærenti multa beneficia contulit: sed novissimè superbe rebellantem & regnare cupientem bello superatum & captum celsa de trabe suspendit. Hist. Miscel l 18.

[Cùm Aetius Britannis ultimò petentibus minimè annuisset:] quidam Britannorum strenuè resistentes hostes abigunt, quidam verò coacti hostibus subjiuntur. – At verò residui Britannorum dum continuòs Suevorum impetus formidarent, ultra jam de Romanorum præsidia diffidentes. Anglos – invitavêre. Miscell: l 14.

Beda in 6 æt. mundi refert utramque expeditionem Romanorum in Britann ad Imperium Honorij.

<10v>

[Editorial Note 5]

The war began at the invasion of Dalmatia A.C. 535 & ended at the overturn of the great army of Buccellinus & Leuthares whom the Franks sent into Italy to aid the Goths: the history of all which you may see at large in Procopius & Agathias

The Goths partly on their own accord partly by force dismissed most of their dominions & amongst the rest all Alemannia from their subjection: letting go what ever was not of present use, that they might contract their whole strength into Italy

& Feb 20 A.C. 537 laid strait siege to Rome with an army of 15000

Bonif 3. creat et elect 9 Kal Mart die Dominico. Obit prid id Novemb. sedit mens 8 d 23. vacat sedes ad ordinationem m 9 d 15. Bon 4 Creatus – – – consecratus die Domini 5 Kal Sept. Ob 8 Id Maij sedit an 6 m 8. d 12 Onufrius

Gregor. magn sepultus 12 Mart. Bon 4 sedet an 6 m 8 d 13 consecravit Pantheon 4 id Maij Platina Sabinian sepultus 22 Feb; Bonif. 3, 12 Novemb: Bon 4 25 Maij (Anastas.) Pos Bon 3 vacat sedes m 10 d 6 & Bon 4 sedet an 6. m 8. d 13. (ib.)

Phocas primus Imperator Græcus. Gregorius M. primus qui se vocavit servum servorum Dei. (Martinus.) Sabin sedit an 1, mens 5, d 9 & cessavit Episc m 1 d 26. Bon 3 sed mens 8 d 28. Bon 4 sed an 6 m 8 d 25 (vel 22). Martinus Polonus.

Bon 3 ob 3 id Dec. Bon 4 sedit an 6 m 9 Marian Scot.

Sabin sed an 1 mens 5. Bon 3 m 8 d 28. Bon 4 an 6. M 8. d 12

Constantius & Galesius imperium primi dividunt. Oros l. 7. c 25

Sexto die post egreditur Alaricus ib. anno Theodosij jun. octavo recedente a Britannia Romano exercitu, redeunt Scoti et picti. Sub Martino Saxones adveniunt. Obit Greg. Magn. anno 2 Phocatis. Bon 3 obtinet primatum. Bon 4 petit Pantheon. Persæ multas Romanorum Provincias auferunt. Phocas sedet an 8. Beda ib.

{Cersum}, Coloniae cum 319 (mest Petrus de Natal. l 9 c 47 Henr. de Erford.) Mauritius cum 1666 in Victor in Troja cum 360 (Otto Frisingens. l 3. c 45{f})

20000 martyres passos Nicomediae Metaphrastes refert.

<11r>

factione Lucij Consularis Treviris capitur Aimoin. l. 1. c. 3.

Alemannos Theodericus olim Gothorum rex, quum totius Italiae peteretur Imperio, tributarios fecerat & gentem hanc subegerat universam Vbi verò Iustinianus Imp. & Gothi bella inter se vel acerrima gererent – ex alijs pluribus ejecti sunt locis, jamque Alemannorum gent{em} reliquerant. Nam subditos omnes quos supervacaneos ducerent & nil oport{et} mox omittendos existimabant. – Sicque Alemannorum gentem per Gothos dimissam, Theodebertus [e Regibus Francorum] in ditionem accepit.

Xerxes apud Agathiam l 2

Bellum Got & Franc ad annum quo Theodebaldus rex Franciae moritur perductum. Agath. l 2 hoc est ad an 555 [vel 556.]

6666 Martyrio simul affecti apud Agaunum oppidum Galliae super Rhodanum situm præter 700 fugientes qui mox deprehensi et occisi etiam. Otto Fris. l 4 C 45. Mauricius in Actuum 5.

Galerius et Constantius Imperium dividunt Otto l. 4. c. 46

Bonifacius 4 Pantheon petit Otto

☞ Phocas regn an 8. hujus an 2do Greg Papa migravit ad Dominum. Bonif 3 obtinuit apud Phocam primatum Eccl. Rom. Hic sedit mens 8 d 20. Bonif 4 Petijt a Phocate Pantheon. Persæ invadunt imperium. Regino.

Otto Frising. facit Francos sub Clodio primo Rhenum transgredi l 4. c 32

Greg ob. an 2 Focatis. Bonif 3 impetrat suprematum. Bon 4 Pantheon Persæ invadunt imperium. Otto Frising.

Greg ob an 2 Foc. indic 8. Sabin sed an 1. mens 5. d 9. Bon 3 sed mens 8. d 22. Bon 4 petit Panth. 2do sui sexto Phocatis. Persæ grassantur. Herman contract.

Greg ob 4 Id Mart indict 8. Sabin sed an 1 m 10 ob 11 Cal Mar Phocatis 9to. Bonif 3 sed m 10 impetrat primatum ob 3 Id Dec. Phocatis 5to Bonif 4 sui 2do Phocatis 7mo impetrat Pantheon. Proximo anno Persæ grassantur. Marian Scot.

Greg ob an 2 Phoc. an 5 Phoc. quo Augustinus mox moritur Bonif. petit Panth. an prox Persæ grassantur. Sigebert

Greg ob. 2 Phoc. 12 Mart. Ces. epis in 5 d 18 (C.V. 16.) Sabin sed an 1. mens. 5 d. 9 (Bib Vat d 19) sepult 22 Feb. cess Episc m 11. d. 26. Bonif 3 sed m 8. d 28 [Bib. Vat. 23] sepult 12 Novemb. cess. episc m 10. d 6. Facta pax cum Longobardis sedente Sabiniano. Anast

Greg ob 2 Phoc Sep 4 Id Mart. vac sed m 5 d 19. Sabin sed an 1 m 5. d 9 {illeg} mens 11 d 26. Bon 3 obiit mense nono. vacat sed m 1. d 6. Bon 4 consecrat {illeg} 4 Id. Ma. Persæ grassantur. Tempore Sabiniani pax facta cum Longobardis. Tantaque apparuere prodigia quanta nunquam ante. Platina

Freculphi referre videtur Panth ad Bon 3

<11v>

Constitut Miltiadis m Marian vel Plat. Mauricius in act 5. & Baron. Vrbs usta in persec. Ethelwerd.

A tempore captæ Romæ cessavit Imperium Romanorum a Britannia insula, & ab alijs quas sub jugo servitutis tenebant multis terris. Ethelwerdus p 832.

Nono anno post eversionem Romæ a Gothis relictis qui erant in Britannia Romana ex gente, multiplices non ferentes gentium minas, scrobibus accultant thesaurum, aliquam sibi futuram existimantes fortunam, quod illis post non accidit. Partem sumunt in unda gregantur, dant ventum carinis, exules Gallias tenent partes p 833

Expletis 31 annis, ceperunt Regnum Romanorum Muritius [Martianus] & Valentinus, in quorum tempore a Werthgern rege Britorum – advocantum Saxones. Anno in sexto post inierunt Bellum Hengist et Horsa contra Werthgernum. p 834

Ann 508 Saxones obtruncant Natanleod Britannorum regem.

Ethelwerd in Savil's Rerum Anglicarum scriptores. Trin. Coll. N.ε. Freculph N.δ. 29

A.C. 449 cœpit Marcian. Imp. 7 an tunc angli venerunt. Beda l 1. C. 15 maxima multitudo ad Geraunum post binam decimacionem. 9 ad Veronam, 319 ad Agrippinam, 331 ad Xanthem. Mauri milites. Baron an 297 § 1 & sequ. ex Helinando apud Sur Tom 5. d 20 Octob.

Eusebius l 8 c 4 – De persecutione in milites incipiente hæc habet. Multi admodum, qui veri regni Christi milites erant, nulla mora interposita, fidei in eum confessionem falsæ & adumbratæ gloriæ qua in mundo fruerentur, sine ulla dubitatione prætulerunt. Inter quos jam licet numerus perexiguus, (quandoquidem Dux [cum cura exequendi Decretum Dioclesiani in milites commissum] {leniùs} & moderatius adhuc in nos tendebat insidias, & paucorum admodum sanguinem fundere aggrediebatur: propterea quod multitudo Christianorum illum (ut erat verisimile) deterruit; & animum ejus, ne bellum contra omnes simul concitaret, retarduit:) licet inquam numerus perexiguus, unus tamen et alter novi modò dignitatem amittere sed mortem etiam pro veræ pietatis defensione oppeter voluerunt. At postquam apertiùs rem erat aggressus; nulla ora{illeg} aut dicendi vi explicari potest quot & quam insignes Chris{ti} martyres, his qui civitates quasque et regiones incoluerunt, {illeg} cernere licuisset. O

Vrbs tota in Phrygia, eo quod omnes se confitebantur {illeg} cum liberis & uxoribus, cincta militibus incenditur. Euseb {illeg}

<12r>

Primo Hegiræ anno Muhammedus patruo suo Hamzæ vexillum dedit candidum. Secundo anno commissum est prælium Badrense primum Anno sexto Muhammed inauguratus est sub Arbore. Anno 11 muhammed moritur. Anno 13 (qui cœpit A.C. 634 7 Mart) misit Abubecrus (successor Muhammedis) copias aliquot in Syriam: misitque Amvum in Palæstinam Iezidum Abuobeidam & Sergillum in Balcaaam & superiorem Syriam Commissumque est hoc anno prælium in Syria a Chalide & Mahani duce Romano fugavitque eum Chalid ad portas usque Damasci. &c Capta et hoc anno est Bosra quæ prima fuit civitas in Syria occupata. Amrus etiam Gazam obsedit et fugavit Romanos usque Hierosolymam et Cæsaream. Anno 14 (qui cœpit 25 Feb AC 635) Profecti Muslimi contra Damascum obsederunt per dies 70 vel menses 6. Capta est autem

mense Regiebo ejus Anni duce Chalid. Anno 16 (qui 2 Feb AC 637) capta est Hierosolyma & subjungata Palestina Amrus mittitur in Ægyptum cum magna multitudine. Eodemque anno subjecta est tota Persia devicto eorum ultimo rege Iazdegirdo. Obijt Heraclius Anno 19 Hegiræ secundum alios 20 vel 21) cum regnasset annos 31, cœpitque ann 19: 21Dec AC 640

Saffalus Abasidarum |^{um} primus creatus Califa die veneris, 13 Rabij prioris anni 132 qui cœpit 20 Aug AC 749 Dein fugit Merwan (ultimus Califa e filijs Ommiæ) Ægyptum et ibi occiditur die solis 27 Gjumadæ posterioris Anni Hegiræ 133

Anno 139 (qui cœpit AC 756 4 Iunij) ingressus est Muavias Hispaniam, cujus incolæ Imperatorem eum suum agnoverunt. Atque hic illorum primus est qui in illis tractatibus imperio præfectus fuit.

Anno 145 (qui cœpit 1 April AC 762 jussit Almansor Califa ædificari civitatem Bagdadum. Dicitur autem fuisse pratum viride in quo tigurium erat eremitæ cui nomen erat Bagdadi; atque ab eo hoc nominis traxisse. Vtque absoluta fuit ædificatio ejus facta est sedes Chalifis Abasidarum

Anno 358 (qui cœpit A.C. 968.) Muazzus (primus ejus Califa) occupat Ægyptum et cessat oratio Abasidarum qui Bagdadi regnabant. pag 187 & 227.

Anno 324 (qui cœpit 30 Novemb A.C. 935) ad se venire jussit Califa Arradis Billa Imperatorem Muhammedem f. Rajici qui Wasiti erat, atque ibi dominabatur; cogente ad id eum necessitate propter perturbationem Imperij & ineptitudinem Consiliarij ad eam dignitatem. Venit itaque filius Rajici Bagdadum & constituit eum Arradis Imperatorem Imperatorum, commisitque ei administrationem regni & jussit eum pro se concionari super <12v> suggesto induit quoque ei vestem dignitatis ac dedit ei vexillum. Venit autem Bagdadum vicesimo quinto Dulbiggiæ – curavitque ea omnia quæ curare soliti erant Consiliarij (i.e. Califæ.) Atque ab eo tempore dignitas Consiliarij Bagdadi obsolevit neque remansit nisi nomen ejus: potestas autem omnis cessit Imperatoribus qui rerum potiebantur Atque id duravit donec florere desierunt Salgjuki (i.e. Turcæ) Bagdadi.

Ineunte itaque anno 325 (qui cœpit 19 Novemb AC 936) mundus in manibus erat principium qui Imperio se ingesserant & Reges terræ erant. Quicunque enim urbem aliquam nauciscebatur Regem se ejus nominabat, alios omnes arcens. Eratque Basra Wasitum & Ahwaza in manu Abu Abdallæ Baridæi & fratrum ejus; Persia in manu Amaduddaulæ, Dailami & Wasmakini; Mausila, Diarrebja & Diarbecra in manu filiorum Hamadani. Ægyptus & Syria in manu Muhammedis Achsijdi. Occidens et Africa in manu Caijmi. Hispania in manu filiorum Ommiæ. Chorasana in manu Nasri. Iamama Bahraina & Hagjara in manu Taheri. Tabristana & Gjorgjana in manu Dailamorum. Neque mansit in manu Chalifæ & filij Rajici quicquam præter Bagdadum. Et abolita sunt telonia Regni unde et potentia Califatus diminuta est, & debilitatum regnum & rapinæ viguerunt. Pecunia autem omnis portata est in gazophylacia Imperatorum, qui pro lubitu suo de ea disponebant & impensas imperiales omnes faciebant.

Anno 326 (qui cœpit 8 Novemb AC 937 contendit Iahcanus Turca Bagdadum et cepit. Possiderat autem filius Rajici imperatoriam dignitatem ann 1. mens 10 & dies 16. Et Iahcanus ingressus Bagdadum dignitatis veste ab Arradi indutus fuit & Imperator Imperatorum nominatus. After this Bagdad was often taken & retaken being sometimes in the hands of the Turks & sometimes in the hands of the Saracens untill at length Togrulbec tooke it &c & there laid the foundation of the Turkish Empire.

Elnacinus divides his history into 3 books the first De Imper. Sarac. origine & incrementis, the 2 De imperij Saracenici inclinatione which begins with the Abasides AD 749 the 3^d de Imperij Sarac. distractione which begins AD 933. Proximo anno viz 323 (cœpit AC 934 11 Decemb) Abubelrus qui Syria potitus erat Ægyptum etiam subjugavit

<13v>

30 years together: the Idols standing in the Temples & the heathens having free access to them all that time . Theodosius & Gratian began A.C. 380 or 381 to interdict sacrificing & to reject the title of Pontifex Maximus, but yet permitted them free access to their temples to perform Thurification or any acts of honour

or worship to their Gods besides sacrifice. & in this state they continued till toward the end of Th. reign as you may perceive –

c Post Iulianum Principes Christiani sacra gentilium permitentes, ipsi Pontificatum Maximum gesserunt usque ad an 381 vel 382 circiter, quo tempore Gratianus denuò rejecit. Nam proculdubio Constantius (si non et Constantinus) hunc pontificatum prius rejecerat qui plusquam alius quisquam religionem Gentilem conculcavit & abolere nitebatur.

<14r>

[Editorial Note 6]

Socr l 7. c 11, 15. Hieron in epist. de vita captivi Monachi & ad Rusticum.

Scribere disposui ab adventu salvatoris usque ad nostram ætatem, id est ab Apostolis usque ad nostri temporis fecem, quomodo & per quos Christi Ecclesia nata sit & adulta, persecutionibus creverit, martyrijs coronata sit. Et postquam ad Christianos principes venit, potentia quidem et divitijs major, sed virtutibus minor facta sit. &c. Hieron. Epist 52 De vita Malchi captivi Monachi. Scripsit hæc in senectute.

ὅς πολὺν ὑμῖν πόλεμον ἀράμενος, καὶ σφοδρὸν καὶ ἄπαυστον, ἔσβεσε μὲν πυρ ἱερόν. ἐπέσχε δε θυσιῶν ἡδονὴν βωμοὺς δὲ ἐφῆκε [γρ. ἀφῆκα] λακτίζουσιν ἀνατρέπειν ἱερὰ δὲ καὶ νεῶ, τοὺς μὲν ἔκλεισε τοὺς δὲ κατέσκαψε. τοὺς δὲ βεβήλους ἀπφήνας, πόρνοις ἐνοικεῖν ἔδωκε.^[3] Qui acri vobis bello illato ac vehementi & indesinenti, extinxit planè ignem sacrum inhiuit autem hostiarum suavitatem, sed aras permisit calcione everti; sacra sacra vero et delubra passim clausit, partim defodit & profana renunciavit, atque meretriculis habitandum concessit. Liban. Orat 9 in Iuliani necem.

Constantinus in edificandu quidem urbe cui studuit sacris pecunijs usus est, nihil verò de cultu solemnī immutavit: verum penuria quidem in templis erat: attenim omnia alia impleta videre erat. – At filius eo inductus fuit ut ne sacrificia porro essent. ^[4]Hæc [Iulianus] patruelis reduxit. Eoque mortuo apud Persas mansit certe sacrificiorum usus ad tempus aliquod. Novatoribus autem quibusdam exortis, a duobus equidem fratribus [Gratiano et Valentiniano] prohibitus fuit, at non et turificatio: quin et hoc ipsum lex tua firmavit: sic ut non magis indoleamus ijs quibus privati sumus, quam gratiam ob concessa habeamus. Tu igitur neque templa occludi neque ullum aditum arceri jussisti neque ignem neque turificationem neque alios fumigationum honores templis arisque ejecisti. Liban Orat. pro Templ.

Aiunt quidem Monachi de Templis bellum inferre, at enim bellum istud ^{proventus} | πόρος est eorum qui populis incumbunt, miserisque sua raptum eunt quæ ipsis reposita sunt e fructibus terræ atque alimenta: sicut aggressores eorum quos expugnarunt bona auferentes discedunt. ^[5]His verò neque hæc sufficiunt, verum et terram ^{intervertunt} | σφετερίζονται hujus aut illius, sacram eam esse dicentes, multique (adeò) paternis spoliati sunt sub falsi nominis obtentu: Hi verò alienis malis luxuriant, qui, ut quidam aiunt, jejunij Deum colunt. Quod si spoliati ad Urbis Pastorem, (nam ita vocant virum haud valde mansuetum) venientes quæran <13v> tur, dicentes ea quæ injustè passi sunt, Pastor hic hos quidem laudat illos verò abigit, quasi in eo lucrum fecerint, quòd non et majora passi sint: etsi, O Imperator et hi Imperio tuo subsint et isti tanto utiliores sint ijs qui injuria eos afficiunt, quanto ignavis seduli: hi quippe apibus, illi verò fucis similes sunt: et si agrum aliquem audierint aliquid contineri quod rapi queat, illicò hic in sacrificijs (occupatus) ^[6]est, et dira facit, et exercitum in eum immitti oportet, & adsunt illicò Σωφρονιστὰὶ, i. castigatores (hoc enim nomen deprædationibus imposuerunt, si non et minùs dixi.) Et hi quidem latere nituntur, & quæ patrarunt, negant: et si latronem vocaveris, injuria afficeris: hi vero gloriantur seque venditant, et ignaros docent, & agris dignos sese esse aiunt. Enimverò quid hoc aliud est quàm in pace bello agricolas infestare, &c Liban. Orat. pro Templis.

Constantio Valentinianus melior extitit, parcendo templis etiam hostium, pro domesticis verò templis magno labore et tempore hominumque ^[7]multitudine multisque talentis excitatis, periculum etiam adire dignatus est. Orat pro Templis

Author valde bonus de locis Apostolicorum Actuum inter opera Hieronymi [8] Salamis civitas in Cypro insula nunc Constantia dicta, quam Trajani principis tempore Iudæi, interfectis omnibus accolis, deleverunt. Scal.

Quin et cum pueri adhuc essemus is quidem qui Gallicum militem ducebat [Constantinus] eum qui contumeliose sese adversum gesserat [Licinium] deturbavit; qui quidem congressi sunt [9]a[10] deos primùm præcati: viro aut in jam potitus, , ratus sibi conducere alium quendam Deum habere, in ædificanda equidem urbe cui studuit, sacris pecunijs usus est &c

<14v>

erisque ejecisti. Atenim pullati hi, pluraque Elephantis [plusquam Elephantēs | πλείω μὲν τῶν εἰληφάντων] comedentes, negotium verò facessentes multitudini potūs, ijs qui in cantūs vicem potus mittunt, occultantes verò hæc pallores per artem ipsis quæsito; manente, O Imperator, atque obtinente lege tua, currunt ad Templà ligna ferentes, et lapides et ferrum: pars verò sine his, manus et pedes: Inde Mysorum præda, dejectis tectis, dirutis muris, deturbatis simulachris exisis aris: [11] sacerdotes vero vel tacere oportet vel mori primusque dejectis curritur ad secunda tertiaque, & tropæa tropæis legi adversa cumulantur. Idque putratur quidem etiam in urbibus, ut plurimùm verò in agris, multique in singulis hostes; post innumera verò mala dispersi hi rursum colliguntur, rationemque factorum invicem deposcunt, pudorque est nisi maxima mala quis patravit. Peragant igitur agros sicut torrentes &c

Theodoret. Græcarum affectionum lib 10. p 44 & d. c. 20

[[Editorial Note 7](#)]

all together so as to hide & bury the Idols in the ruins of the temples, was the overthrow it self, but the sentence for that overthro

Iovianum tolerasse cultum Idolorum probat Gothofr ex oratione 12 Themistij[12] (quæ υπατεκος inscribitur habita A.C. 364. Gothofr. in L 7 de Pagan. C. Th.

Symmachus in Relatione ad Valentin. jun. ait: Si numerentur hi Principes utriusque sectæ, utriusque sententiæ, proximus eorum [Iulianus] ceremonias patrum [i.e. Gentilium] [13]coluit, recentior [scil Iovianus, Valentinianus, Valens Gratianus & Theodosius,] non removit. Dissimulationem ideò & conniventiam horum posteriorum principum Symmachus laudat; memorat et Ambrosius l 1 & 2 adversus Symmachum.

Vide Orat. funebr. in Iulianum. & περι νῶν de Monachis et Theodosio & de Francis[14]

<15r>

Abubecrus the 2^d King began to reign Anno Heg. 10 (qui cœpit AC 631) Muhammede mortuo 12 Rabij prioris: et obiit Ann 13 (qui cœpit AC 634) 23 Gjumadæ poster. ut Chalifatum obtinuit 2 ann 3 mens & 9 dies aut 2 an 4 mens & 4 dies. Is primus misit copias in Syriam. Omar 3us cœpit Damascum. Capitur Alexandria AD 640 idque sub Omar. Idem Omar primus ab anno Hegiræ supputavit et literas subsignavit. Primus vocatus est Imperator fidelium. Primus congregavit homines sub uno principe mense Ramadano. Anno Heg. 46 Muslimi Mauritaniam et Hispaniam invadunt.

Primus Chalifa Abasidarum quem Bagdadi fuisse reperio erat Mahad tertius Abasidarum, is ibi Califa creatus est die sexto Dulhuggiæ Anni Hegiræ 158 (qui cœpit 20 Novemb A.C. 774.) patere ejus Almansore (qui Bagdadum condi jusserat) prope Meclam mortuo.

Anno 323 (qui cœpit 11 Decemb AC 934) abiit Abubecrus Achsjidus f. Taagi, qui Syria potius erat, in Ægyptum, eamque ingressus est mense Ramadano, & subjungavit quoque ita ut Ægyptum simul & Syriam possideret.

Damascus capitur ab Abasidibus An Heg. 132 et Mœnia diruuntur.

Legatio senatus (per senatores Liberium et Opilionem) ad Imp. Iust. pro pace cum Gothis Bar. Ann 534. sec 68. & Cassio. Var. li. 11. Ep 13.

Vandali victi anno 533 & 534.

Ann 535. Imperator ubi didicisset quemadmodum cum Amalasuntha actum fuisset confestim se ad bellum parabat annos novenos potitus Imperio (Procop de bello Goth. l 1.) Procopius Imperatorem eodem anno felici progressu per Mundum Præfectum Illyrici Dalmatiam Gothi subjectam invadentem Salonem urbem expugnasse tradit sed et per Belisarium Siciliam tentasse eandemque potitum esse affirmat. Hæc facta sunt in consulatu Belisarij.

Initio anni 536 Inter Petrum Imperatoris Legatum & Theodatum conventum est ut Imperatori Theodatus universam Siciliam cederet, illicque auream in annos singulos trecentarum librarum coronam mittent e Gothisque item ad tria millia pro ejus ut traderet arbitratur. Theodato vero ut minimè liceat sive sacri sive Senatorij ordinis sine Imperatoris permissu quenquam occidere, vel ejus bona in publicum proscripta redigere. Et si quem forte ex subditis ad Patriciam velit, sive aliam hic dignitatem provehere, ab Imperatore hanc dari deposcat. Quinetiam Romanus ut populus pro jus consuetudine in acclamationibus ac plausu ipso Imperatoris imprimis nomen pronunciet Theodati deinceps, sive in Theatris sive in trivijs sive alibi ubicunque id fieri contigerit. Statua præterea sive ænea sive alia quavis materia structa nunquam soli Theodato sed utrisque semper imponatur Imperatoris ad dextram Theodati ad lævam. – Et si hæc Imperatori non placerent, cessurum se Iustiniano Imperatori principatum. Idque ipse imprimis atque ejus deinceps uxor juravit: Petrumque adegerunt ut jurejurando polliceretur non se prius id editurum in vulgus quàm Imperatorem cognoverit priores illas non admissurum conditiones. Procop de bel. Got. l 1. Bar ann 536 sec 2.

There are extant also coynes with the Emperors image on one side, with this inscription DN. IVSTINIANVS AVG. & on the other side only DN. THEODAHATHVS REX. Bar an 536 sec 8.

Procopius recons the second year post Belisarij consulatum to be the second year of the war. & makes the war continue 18 years.

Roma Belisario tradita mense Decembri ^{undecimo} Iustiniani | ^{AD 537} Evagrius li 4. c 18 Nicephorus l 17. c 13. Anastasius in Silverio Misc l 16. Cœpit autem obsideri urbs mense Martio AD 538.

Hunni ab anno 539 ad ann 558 et ultra misere vastarunt Thraciam Pannoniam Illyricum Græciam

Bonifacius 3us petijt a Phocate Pantheon. Freculphus Tom 2 l 5. c 27 sed incertè

Bonifacius 4 ejecti gentium simulachris Consecravit Pantheon 4 Id Maij. Platina de vitis Pontif. Iacobus de Voragine in Lombardica Hist. Contracenas. Paulus Diac. de gestis Longobardorum. Regino cent Spec. Hist. Anastasius. Beda l. 2, c. 4 Otto Frisingensis. Herman: Contract

Hoc factum Sigebert refert ad An 609 Phocatis quinto. Marianus Scot An 610 Phocatis septimo. Hermannus contractus anno 609. Phocatis sexto.

Cœpit Phocas A.C. 602. Novemb 23 Petav. Rat. temp. p. 1. l 7. c 17 & p. 2. l 4. c 15, e Chron Alexandr Theophani. P. Diac: l 17. Zonaras. Cedren. &c Notæ ad Nicæno Consilio

Multas reliquias in eo [templo Pantheone] collocavit [Bon. 4] et in ea Ecclesia Phocas Imp multa dona obtulit. Onuphrij Epitome Pontif. Rom.

Illata illuc esse reperi 28 curribus ossa sanctorum martyrum è diversis urbium cæmeterijs effossa solemniterque comportata ac decentissime collocata. Sorani Martyrol. Roman.

Dedicavit Mariæ et omnibus sanctis 4 Id. Maij (May 13) statuitque ut singulis annis 4 Id Maij celebraretur festum de Martyribus omnibus (All Saints) sicut in Calendis ejusdem mensis celebrabatur festum omnium Apostolorum. Templum vero sanctæ Mariæ ad Martyres quòd hodiè Sancta Maria rotunda dicitur a populo. Durandi Rationale l 7. c. 34. Petrus de Natal l 4 C 159 & l 10 c. 1. Polydorus l 6 c 8. Beda l 2 c 4 Aug. Hist. & de Rat. Temp. l 2. Regino l 3. Babo & Platina in vita Bonifacij. Cum autem Romani ad hoc festum quotannis {maximæ hominum} multitudo conflueret & propter defectum victualium {huic celebritati} commodè vacare non posset, ideo Greg 4 P{apa circa AD 834 festum hoc} ad Novembris Calendas transtulit, ut post 4 {collectas fruges in rerum abundantia} celebraretur. – Non autem voluit {Gregorius ut festum hoc in honorem solum} Apostolorum et Martyrum {celebraretur, sed generaliter omnium sanctorum sanct}arum et Electorum {Trinitatis et angelorum, idque per universum mun}dum Durandi Rationale {l 7. C 34. Petrus de natal. et Polydorus ut supra.} Cranzius in Metrop l 2 {C 1. – Hoc ipso anno quo festum hoc primò institutum est a Bonifacio} cœpit Mahometes. Et eodem {illeg} totique Orbi Christiano celebrari {illeg} sacra et profana omnia {illeg} 13. C 1.

{Hujus Papæ (Greg 4 qui incœpit A.D. 827. Ludov. 14. Imp. Mich Balb 7° & desinit AD} 844] temporibus impia atque {nefaria, & Deo odibilis Agarenorum gens a fi}nibus suis consurgens pene {omnes insulas & omnium regiones terrarum cir}cuiens depredationes ho{minum & locorum desolationes atrociter} faciebat, easque hactenus {facere nullatenus cassat Hoc est ad annum 867 & ultra.} Anastasius in vita Pontif.

{illeg} Hugonis.

{illeg} contractus. Marianus Scotus. Vincent Spec. Hist. l 22 c 117. Mundus Cameracenas {illeg} Marian Platina. Mart 12 fer 5 Mundus Came{illeg}gius. Platina

{illeg} Herman {illeg}usus de Vit. Pont. Platina de vit Pont..) Ann 1, mens 10 (Marianus Cameracen Obijt 11. {illeg}an.) An 2 vel 3 (Sigebert.) Obit 24 Feb {illeg} Obit Feb 22 (Anastasius.)

<16v>

Vacat sedes mens 10 d 20 (Cameracenas)

Boniface 3 cœpit an 4 Phocat (Herman) Ann 5 (Marian) sedet mens 8 d 22 (Herman) mens 10 (Marian.) Obit 3 Id Decemb (Marian. Cameracenas) Cœpit An 607 Indic 10 Ian 11, sedet m 10 d 25, obit 11 Decemb. vacat sedes d 36 ((Cameracen)

Boniface 4 cœpit an 5 Phoc (Herman) An 6 (Marian.) A.C. 608 An 6 Phoc Ian 17. (Cameracenas in Chron)

Boniface 4 Panethon petit anno ejus sedo (Herman. Marian) Anno 6to Phocatis (Herman) anno 7mo (Marian) anno 5 vel 6 (Sigebert,

Bonif 4 petit Pantheon (Beda l. 2. c 4. Anastas. Regino. Platina. P. Diac de Gestis Longob. Marianus Scot. Hermannus Contractus. Otto Frisingensis. Sigebert. Cameracenas. Iacobus de Voragine Hist: Longobard. Vincent in Spect: Hist

(Solut Freculphus incertus est)) consecrat 4 Id Maij (Platina

)

Post Bonif 3 vacat sedes mens. 1 d. 6. (Cameracenas, Platina) vel rectiùs mens 10. d. 6. (Anastasius. Baronius.) Cœpitque Bon 4 sub autumno A.C 708 & Consecrat Pantheon 4. Id Maij A.C. 609. (Herman. Sigebert.) sedit an mens d

Bon 4 cœpit ( ) sepultus (

Gratianus Illyricum et Orientis {illeg} Sozom l 7. c 4.

Zosimus scribit Valentinianum{illeg} Africam et Illyric{um} {illeg}

Constantius Imperium adept {illeg} ab Illyrico ad Nisibin usque {illeg}

Constans Illyricum Italiamque {illeg}amque et Achaïam. Constan{illeg} Sext. Aurel. Victoris Hist. Em{illeg}

Constantinus natu maxi{illeg} sita & Italiam & Illyricum {illeg} Africæ et quicquid ad Cart{illeg} erat in Asia et Oriente et {illeg}pes Dalmatius a Constantino {illeg} Anaballianus, quos tres {illeg}

In the time of Valen{illeg} his government Italy Afric & {illeg} lib 31 says Obsessos a Gothis {illeg} apud {illeg} in urbes Daciæ et Macedoniæ prop{illeg}

Gratianus Imperij partem quam {illeg}

Theodosius ægrotabat Thessalonica {illeg}

<17r>

When Theodosius lay sick at Thessalonica they signified that the Arian faith had spread no further then

Cùm Iohannes Constantinopolitanus se universalem Episcopum fieri nitebatur, ad eum sic scripsit Greg. Magnus. Rex superbiæ propè est, & quod dici nefas est, sacerdotum est præparatus exitus, quia cervice militantis elationis qui ad hoc positi fuerunt, ut ducatum præberent humilitatis. Ad Mauritium Augustum: Ego confidenter dico, quia quisquis se universalem Sacerdotem vocat, vel vocari desiderat in elatione sua Antichristum præcurrit quia superbiendo se cæteris præponit. Ad Constantinam Augustam: Triste valdè est ut patienter feratur quatenus despectis omnibus prædictus frater & Coëpiscopus meus solus conetur appellari Episcopus. Sed in hac ejus superbia quid aliud nisi propinqua jam Antichristi esse tempora designatur.

De origine Christianæ religionis apud Barbaros regnante Gallieno vide Sozom l. 2. c. 6, deque ejus propagatione per fidem Christianorum in persecutione Dioclesiani vide

<18r>

De decem Regibus.

Cum Honorius iter arrepturus esset [Constantinopolin paulo post obitum Arcadij &c] persuasit ei Stilico ut in Italia remaneret propterea quod Constantinus quidam Arelate Tyrannidem paulo ante invasisset. Sozom. l 9

Honorio 7 et Theodosio iterum Coss. Milites Britanici seditione concitata Marcum in regio solio collocabant – Eo deinde necato Gratianum in medium producunt. – Verum et huic improbabato post menses quatuor Imperium abrogant et vitam eripiunt, Constantino rerum Summa tradita Zos l 6.

De divisione Imperij Occid. inter Barbaros deque donatione Pannoniarum ad Barbaros per Imperatores post expulsos filios Atilæ Consule Iornandem Geticis Sigonium de dec. Imp.

Anno 441 Hunni sub Attila et Bleda suis sedibus egressi transmisso Istro Imperium invadunt. Diversaque fuerant agmina ab ijs qui prius Habitabant Pannonias ut Colligit Baronius e Prospero et Marcellino ad an 444 sec 35 & 41. Vide et Sigonium Occ. Imp. Vide et P. Diac. de Imp. Hunn. in Pannon sub Bleda et Attila

Indic 9. Cyro solo Cos. A C 441) Persæ Saraceni, Zanni, Isauri, Hunni finibus suis egressi Romanorum sola vastarunt. Missi sunt contra hos Anatolius et Aspar Magistri Militiæ pacemque cum eis unius anni fecerunt. Hunnorum reges cum {illeg} millibus in Illyricum irruerunt, Naisum Singidunum {illeg} Illyrici plurima exciderunt. Marcellin. Chron {illeg} Coss (A.C. 442) Bleda et Attila fratres multarumque {illeg} populati sunt. Ib.

{illeg}Occ. Imp ad an 448. & Baronius ad {illeg} Constantij in vita S. Germ. apud Sur{illeg} regem Alanorum missum scil. {illeg} et Baron. ex Surio narrant.

{illeg} death of Vallia King of the {illeg} Honorius made his colleague. {illeg} Historia AC 425. Phot p 194.
{illeg} Idatius in Chron. Grot

{illeg} per 50 annos retinebantur {illeg} post pene 50 annos.

{illeg}ptum est^[15]

{illeg} script A.C 456 initio Imperij ejus {illeg} Boiorum his urbis.

{illeg} et Suevi in extremitate succe{illeg} Provincias. Wandali cognomento Si{illeg} scil.] subversis Hispaniæ Provin{illeg} ad habitandum sibi provinciarum divi{illeg} et Suevi, sitam in extremitate maris {illeg} Provincias, & Vandali cognomine {illeg} civitates & castella residui a plagis prædic <18v> tis, barbarorum per provincias dominantium se subjiciunt servitute. Constantinus post triennium invasæ tyrannidis ab Honorij duce Constantio intra Gallias occiditur. Idatius in Chron.

Anno Vandali Silingi obrutti. Ib.

Anno ultimo Walliæ, Alani adeo cæsi a Gothis fortiter vallati Idat. Chron.

– *^[16] Cujus solum amissas post sæcula multa

Pannonias revocavit a^[17] iter, jam credere promptum est
Quid faciet bellis. Sidon in Avitum. Carm 7 script A.C. 456 init. Imp.

Constantius ante Constantinum patrem Tyrannum Britan. occiditur Viennæ Sozom l 9. c 13. Olympiodor.

Rex Alanorum Beorgor apud Berganum a Patricio Ricimere peremptus est. Rustico & Olybrio Coss. Cassiod. Chhron.

Post Augustulum Odoacer rejecto Imperatoris nomine Regis vocabulum assumens res Romanas gubernavit.
Evagr l 2. c 16. Odoacer τὰ ῥωμαίων μεταχειρίζεται πράγματα –

Zosimus & Orosius (& forte Procop in alij) Ortum Tyrannorum in Anglia tunc cum Barbari Galliam invasissent fuisse et {illeg} anni 408 indeque occasionum sumpsisse.

Constantinus post triennium invasæ {illeg}

Roma capta 9 Kal Sept. Add{illeg}

De novissimo tempore et de his qui sunt in eo decem regibus in quos dividetur quod nunc regnat imper ium significant iohannes Do{illeg} discipulus in Apocalypsi, edisserens quæ fuerint decem cornua quæ a Daniele visi sunt dicens Decem cornua quæ vidit decem reges {illeg}

Dividi regnum oportet in {illeg} Daniel finem {illeg} digitos ait pedum esse Imaginis {illeg}sul Irenæus l 5 p 607.

Tanatum qui nunc tenet {illeg} status cujus abscessio in decem {illeg} dispersa {illeg} {Ter}tull. lib. de resurrect. Carnis {illeg}

Moris est Scripturarum {illeg} {Da}niele decem cornua decem {illeg} in Zach 1.

<19r>

Post obitum Constantini M. turbatæ sunt Orientis urbes, sed urbes Illyrici & quæ in occidentis partibus sitæ sunt quievere, Nicæno Concilio adhærentes. Socr. l 2. c 2

Thracia sub Constantio. Socr. l 2. c 13.

Philippus Præfectus Prætorij jussu Constantij. Paulum Constantinopoleos Episcopum inde relegavit in Thessalonicam Macedoniae Metropolim, præcipiens ut in ea civitate (ex qua ortus erat) degeret. Et reliquas quidem urbes Illyrici adeundi paucitatem ei concessit, sed ad Orientis partes vetuit accedere Socr l 2. c 16 Sozom l 3 c 9 Non longo post tempore Paulus Thessalonica Corinthum se pergere simulans in Italiam navigavit, et earum partium Imperatori causam suam exponit Socr l 2. c 17. At Imperator Occidentalium partium cum ea quæ perpassi fuerent is & Athanasius, cognovisset, condoluit. C 18.

Serdica urbs Illyrij videtur fuisse sub Constantio Socr l 2. C 20

Ad usque Consilium Serdicense communicabant Orientales & Occidentales, sed exinde ab Oriente divulsus est occidens & communionis inter utrosque limes fuit mons suorum qui Illyrios Thracasque disternat: et ad hunc usque montem indiscreta et promiscua erat omnium communio licet in fide inter dissentirent: Vltius vero degentibus non communicabant. Socr l 2. C 22.

Macedonio Constantinopolim recuperant, Omnes urbes Imperij orientalis turbabantur maximè verò Constantinopolis, quam perturbationem auxit Macedonius Achaiae verò et illeg civitates & reliquæ occiduarum partium ecclesiae, tranquille illeg quod inter se consentirent tum quod fidei regulam illeg constantissimè retinerent. Socr l 2. c 27.

illeg occidentem occupavit 18 Cal Sept. Conilleg

illeg illum infert juxta urbem Aquilleg Romani Imperij portio quæ ad illeg Constantio accessit. Sozom l 3. c 2, illeg Occidentales non amplius inter se illeg neque invicem communicare illeg Occidentales verò usque ad Illyriilleg 3.

Constantino mortuo Delmatius [fratris Constantini filius] vi necatur. Ita ad tres orbis Romani dominatio redacta est Constantium et Constantem, filios Constantini Hi singuli has partes regendas habuerunt: Constantinus junior cuncta trans Alpes: Constantius a fratre Propontidu Asiam atque Orientem: Constans Illyricum, Italiamque & Africam. Dileg Thraciam Macedoniamque & Achaiam: Annibalius Delmatij Cæsaris illeg Armeniam nationesque circumsocias. Sexti Aurelij Victoris Historia Aileg

Constantius illeg cuique fratrum suam partitus, obtiileg extenditur. Eunapius in Ædesio.

<19v>

Divulsis inter se ac distractis sicuti dictum est aliarum opinionum sectatoribus, Ecclesia Catholica magis magique indies crescebat; cum ad eam plurimi accederent, tum ex dissidentibus inter se hereticis, tum præcipue ex multitudine Paganorum. Sozom l 7. c 20.

Athanasius in vita Antonij comparing the number of Pagans & Christians which were converted to monkery says Quanti ab errore gentium retracti nostro juncti sunt gregi? tanti certe in paucorum dierum spatio ex Idolorum superstitione conversio, omnem per annum credentium vinceret turbam.

Orosius, A.C. 417, speaking of the heathens: Iam inquit paucissimi remanserunt, qui nunquam aliquo persequente puniti sunt Oros. l. 7. c 28.

Natura binos haud quidem solos dedit,
Dedit ipsa binos attamen (mundi facies)
Romas, vetustam scilicet, Romam ac novam:
Hoc discrepantes invicem, quòd, quà cadit
Sol, illa fulget, fulget hæc qua se exerit.
Par utriusque pulchritudo, par decus. Greg. Nazianz. de vita sua.

Decedenti Theodosio duo filij successere, Arcadius natu major qui Orientis et Honorius qui Occidentis Imperium tenuere. Sic enim divisum jamdudum a constantino ejusque filijs, qui eo rem tradidit urbemque ante omnes longe clarissimam constituit & ab eo nominari voluit. Procop de Bel. Wand. lib 1. Sic et Pomp. Lætus

disertè tradens divisionem Imperij sub mortem Constantini factam, vocat Constantinopolin Caput Orientis † Cum duo urbes primariæ sint universi terrarum orbis, altera a Romulo, altera a Constantino condita – quæ imperij cum eadem maxima urbe consors effecta sit. Themistius Orat. 18 in Legatione ad Theodosium sub initio imperij ejus.

Sequitur bellum illud horribibile inter Constantium Magnentiumque apud Mursam urbem gestum in quo {mula} Romanarum {illeg} in posterum nocuit. Oros l 7 c 20. Ingentes Imperij Rom{illeg} dimicatione consumptæ sunt, ad quolibet bella externa {illeg}, quæ multum triumphorum possent, secuiritatesque conferre. Eutrop. {illeg} Constantius Magnentium apud Mursiam vincit. in quo pello pene nunquam amplius {illeg} consumptæ sunt vires, totius {illeg} se Manentius in Italiam recepisse apud T{illeg} Aurel. Victor in Epit. Vicit Constantius magna hostium et suorum & {illeg} verum hostes ad multam partem noctis cæsi. {illeg} fuere supra 54 millia pugnatorum. – Exercitus Tyranni fuit ex 30 millibus Constantij vero {illeg} millia pugnatorum habuit {illeg} 24 hinc prope 30. Ex pugno attritæ fuerunt Imperij Romani {illeg} cæci et numero et {illeg} bore ad quævis externa bella sales fuisse{illeg} lat. Secundo de{in}ceps pugnatur, & Magnent{illeg} fugit {illeg}bo occiditur. (Ib.{})

Primo quidem [congressu apud Mursam scil{illeg} damnum passus recollectis postea paulum viribus, commiss{illeg}o valideque victus, amissisque fermè omnibus suis, Lugdunum {illeg} Philostorg. l. 3. c 2{illeg}

<20r>

Anno ab urbe condita 1138 (A.C. 384) Theodosius 41^{mus} interfecto per Maximum Gratiano, Imperium Romani orbis solus obtinuit, mansitque in eo annis undecim, cum jam in Orientis partibus sex annis Gratiano vivente regnasset. Oros. l 7. c 34.

Valentinianus post 30 dies Valentrem fr. socium fecit Imperij. Socrat.

Qu

<21r>

Pacatus in Panegyrico written immediately after the war of Maximus speaks thus to Theodosius. Ille felicitatis publicæ auspex dies qui te primus inauguravit Imperio – Iacebat innumerabilibus malis ægra, vel potius dixerim exanimata Respublica, barbaris nationibus Romano nomini velut quodam diluvio superfusus. Sed par causa replicare causas & placatum ulcus offendere. Nam cùm per se vivax sit recordatio calamitatum, tum mihi metus hanc gaudiorum præsentium lucem tristium commemoratione fuscare. And a little after he thus introduces the Commonwealth perswading Theodosius to accept of the imperial dignity: Parum ne me Theodosi hactenus distulere fata, ut insuper tentes moras augere fatorum? an nescis rem tuam per momenta consumi? Nescis me tibi tuisque decrescere? Quidquid aufert Alanus id olim desiderabit Arcadius. Perdidisti infortunata Pannonias: Lugeo funus Illyrici: specto excidium Galliarum. Principum senior in tanta bella non sufficit: alter etsi futurus sit aliquando fortissimus adhuc tamen parvus est. Tu dubitas exipere collapsam & ut nihil differas sero reparandam? &c. And afterward describing the flourishing state of the Empire which followed upon his victories, adds. Siqui forte sunt Barbarorum qui nondum virtutis tuæ fulmen exceperint, nominis terrore perculsi et velut afflati {ami}scant. Tua enim Imperator auspicia non hæ textum gentes tremunt {illeg} nostro sylvarum intervalla vel flumina montesve distinguunt; sed quas {illeg} ardoribus inaccessas aut continua hieme separatas {illeg} interfuisse æquoribus adjunctas natura disternat. Non Oceano Indus {illeg} medio sole securus est. Et quo vix {illeg} Romanum accedit Imperium. Dicamne ergo receptos {illeg}ris sufficere cultorem? Dicam a {illeg}petitas? Dicam interdictum Scythiis {illeg} esse fugientis Albani? Quæcunque natio Barbaro {illeg} unquam nobis fuit aut boni consulit, {illeg} serviat. Persis ipsa Reip: nostræ {illeg} famosa funeribus, quicquid unquam {illeg} obsequio. Denique ipse ille Rex {illeg} fatetur timorem & in his te {illeg} mittenda, gemmis sericoque præ {illeg} tua esseda suggerendis. Nec tamen {illeg} gratiam locuturum: triumphis tuis {illeg} in remota terrarum vincendo procedis {illeg} nostræ regna Orientis extendis, Quon{illeg} Tyrannus ad scelera secretum. &c

{illeg} ne in urbibus tuis et a populis tuis {illeg} natio externa non vidit, idque ita crebro {illeg} quàm nobis: nec frustra cum æstates <21v> {omnes} foris, hiemes domi ducens, civibus hostibusque pari sorte, anni

spacia diviseris: Et si qui forte sunt barbarorum qui nondum virtutis – pge ut supra.

Afterward speaking of the expedition against Maximus he signifies the subjection of the Huns & Alans that had invaded the Empire as well as of the Goth. Ibat sub ducibus vexillisque Romanis hostis aliquando Romanus & signa, contra quæ steterat sequebatur: urbesque Pannoniæ, quas inimica dudum populatione vacueret, miles impleverat. Gothus ille & Hunnus et Alanus respondebat ad nomen & alternabat excubias & notari infrequens ferebat &c.

Aventinus in suis Boiorum Annalibus Maximum a Francis Renum transgressis victum fuisse in pago Rhenano, qui dicitur Sicilia.

De ædificatione Constantinopoleos mox post Consil. Nicæn. Vide Socr l 1 c 16. Reginæ urbium Romæ exæquans Constantinopolim nominavit utque nova Roma vocaretur lege sanxit. Ib.

Socrates narrans ejectionem Demophili ex Constant. addit: ad hunc modum Ariani cum 40 annis ecclesias obtinuissent, – ex urbe decesserunt consulatu Gratiani 5to & Theod. 1, 6 Cal Decemb.

Byzantij urbem Romæ æqualem esse & principatus consortium obtinere constituit, – cumque amplificatam ingentibus muris cinxisse civibus impleri curasset & magnis operibus ambitiosè exornasset juniorem Romam Constantinopolim nominavit; & reginam constituit omnium qui Romanam d{estinam} incolunt sive ad septentrionem sive ad meridiem sive ad solis ortum sive ad mediterraneum mare: initio sumpto ab {illeg} sunt & ab Epidemno, alijsque ad Ionium {illeg} Libyas qui illic degunt juxta Promontorium {illeg}a Curiam quam Senatum vocant æm{illeg} honores ac dies fæstos illis attri{illeg} Denique cum urbem sui nominis {illeg}duisset, voto suo haudquaqua {illeg} crevit, ut et incolarum {illeg} omnium consensu judicetur {illeg}

Arriani Constantinop pulsi {illeg}sus occupaverant, quadragesimus {illeg}

Ait Philostorgius Constan{illeg} {By}zantio Constantinopolim condidisse {illeg} dum civibus distribuisse & rem{illeg} ita ut honore et gloria cum {illeg}

Anno Constantini 24, A.C 431 {illeg} nuditate. Hieron in Euseb Chron.

Constantinopoleos fundamenta {illeg} teste Cedreno. Chron: Alexandr. v {illeg}nia celebrata A.C. 330 Mense M{illeg} Vrbs perfecta A.C. 332, 333 & 334 {illeg}

Lactantius ponit decem reges ultimis {illeg}

<22r>

Clemens Alexandr: lib 1 Strom: ait: Natus est dominum noster octavo & vicessimo anno (i.e. æræ Actiacæ, quæ Ægyptij tunc utebantur) Hujus æræ caput est mense August 29. Ann Vrbis 724 Iuliano 16. Quare cum Ægyptij Christum 6to Ianuarij natum crediderint, Natalis ejus incidit in an Iulianum 44 Augusto 13 & Plautio Silvano Coss: quæ est ipsissima Epiphanijs sententia. Nam aut Coss. Lentulo et Messalino i.e. Anno Vrbis 751 Iuliano 43 aut sequenti natus perhibetur. Hæc Petavius Doct Temp l 12 c 1. NB Hoc est antiquissimum testimonium de natalitijs Christi.

Καὶ τεις δεκάδας ἔτων πολιτευσάμενος ἐβαπτίσθη ὑσπὸρ Ἰωάννου. Et tres annorum decurias cum vixisset, baptisatus est a Iohanne, Ignat. Epist at Trall. Sed tamen forte non impleti erant, nam Luc 11.21 dicit quod ubi impleti sunt dies octo circumcisis est Christus, quod tamen octavo die factum. Iustinus in Dialog cum Tryphone dicit καὶ τιάκοντα ἔτη, ἥ πλείονα ἢ καὶ ἐλάσσονα μείνας, μέχρις οὐ προελήλυθεν Ἰωάννης κηρυξ αὐτοῦ. Et 30 plus minus annis manens donec prodijt Ioannes ipsius præco.

Onufrius & Pererius (cum Clemente Alexandr.) constituunt natalitias anno ante æram vulgi. Idem facit Eusebius ni fallor. Vide et Epiphanium Hæres l 51. Ibidem dicit Epiphanius quod vitioso cyclo tunc utebantur Iudæi ac biduo tunc Neomeniam Nisan ab exacto Novilunio (maximè) κατα προέμπτωσιν discessionem fecisse.

Chrisostom. Hom. de principibus Apost Tom 5 scribit Paulum 35 annis Christo inservisse. Et Hieronymus in Catal. refert Paulum anno post passionem 37mo mortuum esse, anno Neronis 14°. Cæterum huic forte nihil concluditur.

Beda lib. de Temp. **{illeg}** cap 10. Habet enim inquit nisi fallor Ecclesiæ fides dominum in carne paulo plus quam 33 annis usque ad suæ tempora passionis vixisse quia videlicet et 30 annorum fuerit baptizatus; sicut Evangelista Lucas testatur & tres semis annos post baptismum prædecaverit &c. Postea: Nam quod Dominus 15 Luna feria sexta crucem ascendevit, & una Sabbatorum id est die dominico resurrexerit e mortuis nulli licet dubitare Catholico.

Tertullianus & plures veteres Pascha referebant ad Mart 25

Euseb: lib 8 de Demonstrat: Prædicationi dominicæ τρία καὶ ἥμισυ, ἔτη disertè tribuit. & lib 1 Hist cap 9 quatuor annos non integros.

Phlegon Adriani Liberius & Olympiadum computator egregius defectionem solis Christo moriente sic meminit: Quarto autem anno 202 Olympiadis memini et excellens inter omnes qui ante eam acciderant defectio solis facta **{Dies hora}** **{illeg}** in tenebrosam noctem versus ut stellæ in cælo visæ sint &c. Hæc ex lib 13 primum Africanus tum Eusebius ex eo descripsit in Chron.

Tiberium de rebus christi ex Palæstina a Pilato certiores factum, de eo in Deorum numerum ad Senatum retulisse, eoque repugnante, ipsum in Sententiâ manentem periculum accusatoribus Christianorum esse comminatum refert Tertullianus in Apologetico cap 5 & 20. Euseb in Chron & Hist Ecclesiast l 2. C 2. & Guildas in Epistola de excidio Britaniæ. Vnde primam **{illeg}** **{persecution}**em [partim Sauli conversionem partim] Tiber**{illeg}** finem accepisse, dicendum est. Vsser Ann. ad A.D. 35.

Anno Dom. 26 Valerio Gr**{illeg}** accessit Pontius Pilatus in Iudæa. Ioseph l 18. c 3

Bed. 36. **{illeg}** Pilatum **{illeg}** Romam proficisci postquam decem jam annos in Iuda regisset. (Ioseph l 30 c 5.) **{illeg}** 5 ampliùs menses (Vsser) Sed prius quàm Romam perveni**{illeg}**essit Tiberius. (Ioseph ib.)

<22v>

Vitellius cum Herode Tetrarcha & amisus ascendit Hierosolyma Sacrificaturus Deo in Festivitate quæ instabat publica, & quarta die post adventum litteras de Tiberij morte accepit. (Ioseph l 18. C 7) Tiberius autem obit 17 Kal Apr (Sueton in Tiberio c 13. Tacit Annal 6. c 50) vel 7 potius sive Mart 26 cum post Augusti excessum imperasset an 22 mens 7 d 7 ut in fine lib 58 refert Dio. non mens. 5, d. 3 ut Ioseph l 18 Antiqu. c 8 neque mens 6 d 3, ut Ioseph. in lib 2 belli (ca. 8. κεφ ιε) .

Phlegontis verba de eclipsi refert etiam Philoponus [Author Græcus] l 2 de mundi creat. c 21 sed refert ad an 2 Olymp 202. Ait, Plegon Tiberium imperasse secundo anno centesimæ nonagesimæ octavæ Olympiadis eclipsim autem hanc contigisse anno quarto ducentesimæ secundæ Olympiadis ita ut supputentur anni a principio Imperij Tiberij, usque ad quartum annum ducentesimæ secundæ Olympiadis fere sint novendecim anni

Quod etiam Lucas in Evangelijs narravit. Nam anno 15 Tiberij ait prædicationem Ioannis Baptistæ contigisse, unde evangelica prædicatio initium sumpsit, quæ non omnino per integros quatuor annos duravit ut Eusebius libro primo Historiæ Ecclesiasticæ ex libro Antiquitatum Iosephi id colligendo demonstravit. Cùm enim inceperit sub Anna Pontifice & post ipsum tres alij Pontifices extiterint, (erat autem annuus Pontificatus) sub Caipha qui post ipsos Pontificatum gessit, finem sumpsit Christo crucifixo. Erat autem annus Ol. imperij Tiberij Cæsaris decimus nonus. Philopolus l 2 c 21 περί Κοσμοποίας.

Eusebij autem hæc sunt verba. Refert porro divina scriptura totum prædicationis suæ tempus sub Anna & Caipha Pontificibus illum exegisse: id scilicet significans; temporis spatio quo illi sacerdotium administrarunt, universam Christi prædicationem terminatam fuisse. Cum ergo ab Annæ pontificatu exorsus ad Caiphæ Pontificatum docere perstiterit vix hoc temporis intervallo quadrennium integrum continetur. Quippe cùm – Sacerdotium perpetuum & hæreditarium esse desierat – & a præsidibus Romanis alij subinde atque sacerdotes constituti non plus quàm anni spatio munus illud gerebant. Iosephus autem ab Anna ad

Caipham quatuor continuò ordine sacerdotes fuisse in decimo octavo Antiquitatum libro narrat his verbis: Valerius Gratus cum Annæ Sacerdotium ademisset Ismaelem Baphi filium in ejus locum promovit. Qua non multo post remoto, Eleazarum supradicti Annæ filium sacerdotem designavit. Interjecto deinceps anni spatio cùm huic honorem abrogasset Simoni Canithi filio Sacerdotium tradidit quo munere non ultra annum perfunctus, mox Iosephum cui etiam Caiphæ nomen fuit successorem accepit, &c. Euseb: Eccl. Hist. l 1. c 10.

Vitellius Marcello amico ad Procuracionem Iudee misso, Pilatum jussit Romam proficisci – Ita ille decem annis exactis in sua Provincia cum necesse habere parere Vitellio, ad urbem iter suscepit: quia prius quàm perveniret vita excessit Tiberius. Vitellius autem in Iudæam profectus pervenit Hierosolyma in ipsa Paschatis festivitate quam Pascha dicimus, – deinde in locum Iosephi Caiphæ pontificis subrogato Ionatha Anani Pontificis filio, iter fecit **{illeg}** Antiochiam tempore a Tiberio literas accepit mandante **{illeg}** cum Artabano Part**{illeg}** rege fœde faceret. – Et his ad Vitellium scriptis, simul Heb{ræo}rum et Alanorum {magnis præ} sollicitavit ad inferendum quamprimum **{illeg}**lano –Quo **{illeg}** finito, & fœde <23r> ad Eufratem percusso, Vitellius Antiochiam redijt, Artabanus in Babyloniam. Tunc Herodes volens primus nunciare Cæsari de impetratis obsidibus, omnibus diligenter perscriptis misit ad eum tabellarios nihil amplius relinquens significandum per Consularem Præsidentem Quare supervenientibus Vitellij literis, Cæsar rescripsit omnia sibi ante esse cognita ex Herodis nuncijs. Tunc etiam Philippus Herodis frater diem suum obiit anno Tiberij principatus vigesimo, quum ipse præfuisset 37 annis Trachonitidi & Gaulanitidi & Batanææ. – Et quia sine liberis decesserat ditionem ejus Tiberius Provinciæ Syriæ attribuit. – Eodem tempore Herodem inter & Aretam regem Petræ bellum exoritur in quo Herodis exercitus perijt. Hæc Herodes per literas Tiberio significat. Et Tiberius scribit Vitellio ut Aretæ bellum inferat. – Dein Vitellius cum Exercitu in Arabiam pergens, cum Herode & amicis ascendit Hierosolyma sacrificaturus Deo qui festivitate quæ tunc instabat publica. Quo postquam ventum est, honore summo exceptus a populo hæsit ibi triduo, & interim a Ionatha in fratrem ejus Theophilum Pontificatum transtulit quarta autem die literas accepit de obitu Tiberij. Ioseph. l 18. c 5, 6, 7.

Scribit tamen idem Iosephus Gratum a Tiberio regnum ineunte constitutum Iudææ Præsidentem & officium per 11 annos funxisse, dein Pontium Pilatum annis 10. l 18. c 3.

De Defectu autem solis sub Tiberio Cæsare, quo imperante Iesum constat Crucifixum, deque magnis ejus temporis terræ motibus etiam Phlegon scripsit in 13 vel 14 Chronicorum volumine. Origen contra Celsum l 2.

Basilidis sectatores baptismi Christi diem celebrant, totam precedentem noctem in lectioni{s} **{illeg}** Dicunt autem eum esse quintum decimum annum Tiberij. qui **{illeg}** Aliqui autem eum esse undecimum ejusdem **{illeg}**lius disserentes, aliqui anno 16 Tiberij 25 Pham**{illeg}** 9 Pharmuthi dicunt passum esse Dominum **{illeg}**

[Editorial Note 9]

<24v>

{illeg}undo invadunt Rhetias

{illeg} of Alaricus invasion of Italy A.C. 408 **{illeg}** before the battel **{illeg}** saith. Iam fœdera gentes Exuerant **{illeg}** saltus & Norica rura tenebant. And a litte before

{illeg}ibus olim
{illeg} teneri
{illeg} habenis
{illeg}tet
{illeg}at amnem,
{illeg}. Claud de Bello Getico.

{illeg} of Gallia Britain & other provinces **{illeg}**

{illeg} Germanaiam primum invadent & **{illeg}** nunc tandem sibi vendicant. Orat**{illeg}** edit Basil 1551

{illeg} A C 477, et Gebuldus circa an 476 (Arenti **{illeg}** Wallamiri ab Hunnimundo occisi Sigonius refert ad an 471

Attila **{illeg}** **{illeg}** armatorum, & primò per eos tanta eferbuit Dei indignatio ut **{illeg}** omninò civitatem castellum vel oppidum aliqua a furore eorum potuerit tutari munitio. Postremò Aureliam urbem ais obsidentibus, ad subsidium Galliarum advolavit Patricius Romanorum Ætius fultus et ipse Theodorici Visigothorum regis & Merovæi Francorum regis aliarumque gentium copijs militaribus. Conserto prælio pugnatum est in Campis Cathalaunicis &c Sigebert

Arthur filius Vtherpendragonis. Ib.

A.C. 459 Ostrogothi duce Theudemire Suevos vincunt Hunnimundum capiunt & liberant. 461 Hunnimundus Ostrogothos aggreditur Walimirum perimit. 462 & 463 Theudemir Suevos vincit.

Franci ducibus Marcomiro et Sunone Sicambria egressi considerare secus Rhenim in oppidis Germaniæ. Ceperunt autem A.C. 386 Imperij Gratiani ultimo. Istorum anno secundo Franci Quintinum et eradium Romanorum Duces juxta Treverim delent. Magn Chron. Belg.

[18]Attila triennio obsidet capit incendit. Plura præterea ejusdem regionis castella succendit ac diruit: Concordiam, Altinum, sive Patavinum solo coæquavit. Exinde per universas Venetiæ urbes, i.e. Vincentiam, Veronam, Brixiam Bergomum &c Hunni bacchabantur. Mediolanum Ticinumque diripiunt, Æmiliam spoliant.

Artaxerxes vocatur Artaxerses & Xerxes Xerses a (1) < insertion from lower down f 24v > (1) Iulio Hilarione de mundi duratione apud Bibl. S. Patr. & P. Diac. l 14. < text from higher up f 24v resumes > Iornande in Regn Gates &

Attila Aurelianensem urbem obsidebat. {Apol} Sidonius. Ep 15 l 8.

Regnum Assyriorum occiso Sardanapalo in Medos translatum est (Euseb: Chron l 1 & l 2. (Diodorus. Sic. l. 2. ex Ctesia.

in Persas (Ib.) duravit fere annos 260 (Euseb. & regnum Medorum. Iornandes Regn succes ultra 300 annos juxta Diodorum ex Ctesia scribentem

Vrbs Ninus ad Euphratem flu. a Nino condita. Ejus urbis dirutæ vestigia restabant tempore Diodori (Diodor. l 2.) Dicit Etiam Diodorus quod Medis Sardanapalum in urbe Nino obsidentibus Euphrates imbribus excrescens urbis partem inundabat <24r> & Murum ad stadia 20 dejiciebat: et **{illeg}** cepisse, quia **{illeg}** nullo capi Ninum posse nisi fluvius urb**{illeg}**

Valamir Illyrium vastabat ante **{illeg}**

Piratam per rur**{illeg}**
Victorem fugitivus **{illeg}**
Qui pacem pugn**{illeg}**
Cum Ricimere **{illeg}**

– Fran**{illeg}**

Atrebatum**{illeg}**

Sidonius in Majoranum Carm 5 **{illeg}** reign saith

Rætorum fugo per **{illeg}**
Romano exierat populato trux Alemannum
Perque cani^[19] quo**{illeg}**
In prædam **{illeg}**

In eodem carmine Macedones {illeg}

Macarij duo, Paphnutius, Or, Ammon, Iohannes, Sarmata, Hilarion, Anonius, omnes Monachi. Apollinaris Sidonius Carm. 6 Ad Faustum Episc.

Burgundiones una cum cæteris invadunt Gallias. Freculph Chron Tom 2. l 5. c 5 (P. Diac. l. 13.)

Roma capt 9 Kal. Sept. P. Diac Miscell

Porro Vandali Alanis sibi sociatis et Germanis qui nunc Franci dicuntur ascitis transeuntes Rhenum fluvium Modogisclo duce, habitaverunt in Hispania P. Diac l 14

Ætius Attilam Arelianos obsidentem aggreditur. P. Diac l 15

Non prius veniet Dominus quam regni Romani defectio fiat & appareat Antichristus qui interficiet sanctos reddita Romanis libertate, sub suo tamen nomine Ambros in 2 Th. 2. Si alius venerit in nomine suo &c. Ambros applicat ad Antichristum. Ib. Qui nunc tenet tenebit donec de medio fiat – et tunc revelabitur ille iniquus &c Post defectum regni Romani apariturum Antichristum dicit. Ambros: ib.

Equidem vereor ne præsens rerum status ignis illius in expectatione positi fumus quidam sit: ne his [dissidijs] Antichristus superveniat, ac nostros lapsus & morbos in principatus sui occasionem arripiat. – Verum regnum in seipsum prius dividi oportet. Greg. Naz. Orat. 14 de pace.

Athanasius Antonij vitam conscripsit, monasticæ vitæ præcepta tanquam lata lege promulgans. Greg. Nazianzen Orat 21.

Origenes contra Celsum lib 6. Applicat Dan 8 23 [Exorietur rex impudens facie &c] ad Antichristum ut et illud Dan 9 27 Καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδελυγμάτων ἐρημώσεων, καὶ ἕως συντέλειας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὸν ἐρήμωσιν.

De defectu autem solis sub Tiberio Cæsare, quo imperante Iesum constat crucifixum deque magnis ejus temporis terræ motibus etiam Phlegon scripsit in 13 vel 14 Chronicorum volumine. Origen contra Celsum l 2.

Vereor ne in decem regibus – fallantur, atque ita Antichristus inopinatus adveniat non existentibus tot regibus in orbe Romano. Quid enim si numero isto denario universitas regum significata est. Augustin De civitate Dei l 20. c 23.

<23v>

To make way for the {intpreta}tion of these Prophesies, it {illeg} {convenient to determine} {illeg} reigns of the Persian Kings, & the {illeg} of {illeg} on which they depend.

The {illeg} in Persia Ann 1. Olymp 55 ex antiquis monumentis collig{illeg} {illeg}us, Plegon, alique apud {illeg} & {illeg}rem, nec non apud Afri {illeg} ut refert Eusebius {illeg} de Præp. Evangel. Item Clemens Alexandrinus, 1 Strom. Cyrill lib {illeg} contra Iudæos, Euseb {illeg} Chron. Hieron: in Dan 9 {&c}) {illeg} was 228 years before {the} beginning of Alexander {illeg} or 230 inclusively (Africanus {illeg} {y}ears before the death of Alex{ander (Euseb l 1 D){illeg} 2) & 588 before the baptism of Christ {illeg}on.) Moreover Cyrus reigned 30 years,^[20] {illeg} Dionysius apud Ciceronem lib: 1 de Divinat. Trogus l {1. Clemens Alexand}rinus 1 Strom. Eusebius – Hieron in Dan 7. Oros. l 2.) And then Cambyses 7 years & 5 months, Smerdes 7 months & Darius Hystaspis 36 years (Herodotus, Ptolomæus, Eusebius, Abul-Pharajius,) And then it was almost 21 years (Diodor. Ptolom. Euseb. Sulpitius. Abul-Pharajius,) who was slain by Artabanus An 4 Olymp 78 (Diodor. Euseb.) & 7 months after was Artabanus also upon suspicion of treason slain by Artaxerxes (Euseb Hieron. Sulpit. AbulPharaj.) & that about midsommer, for Diodorus refers it to the same Olympic year & Eusebius to the year following: whence we may collect that Xerxes was slain in winter, suppose about November or December.

After Xerxes reigned Artaxerxes 40 years (Diodor ad Olymp 78.4 & 88.4. Eusebij Chron. Hieron: in c 4 Ezek. Sulpit.) & died An 4 Olymp 88 (Diodor ad Olymp 88.4. Euseb: Chron.)

A.C. 336 Concilij Hierosolymitani legatis ad Cæsarem missis & Athanasium cr{illeg} emicuit ibi Cæsaris ita ita ut post to atroces minas et tantopere da{illeg} Eusebianorum injurias inaudita causa e vestigio eferbuerit & omisso iudicio qu{illeg} expectatione erat nos in Gallias relegarit. Athan. Apol 2.

Constantinus iras suas cum supplicium capitale posceretur, exilio damnatorum explevit. Concil: Alexandr. apud Athan Apol 2.

Nihil hoc Athanasio profuit qui oppressus calumnia, quasi reus homicida, ab illis in exilium actus est. Concil Alexand. Ib.

Et eodem tempore quatuor Presbyteros Alexandriæ, quanquam Tyrum non venerant, e finibus suis exterminarunt. Athan Apol 2.

Dei gratia plus in hoc negotio valuit quàm illorum scelerata malitia, quæ principis animum religiosum ad clementiam retraxit ut satis haberet, pro morte exilium irrogare. Consil Alexandr. ib.

Propter fidem quam semper tenuit Ecclesia & tenet; quod eam damnare noluerit, missus fuerit in exilium, quia videlicet noluerit esse Arrianus: idcirco namque Athanasium perosum habitum a patre tuo non te fugit quandoquidem et tu in ea eum digneris persequi causa in qua fuerit et tuus pater persecutus. Lucifer pro Athan l 1. Idem Constantium sic loquentem inducit: Nisi pater meus bene fecisset conferre se ad Arrianos; non ejus filij regnaremus. Ib.

Cum populus Alexandrinus continenter vociferaretur & precibus Deum soli citaret pro Athanasij reditu, & magnus ille Antonius monachus de eo persæpe ad Imperatorem scriberet obsecraretque eum ut Meletianorum sententiæ minimè assentiretur sed eorum criminationes calumniarum loco duceret: Imperator tamen nequitiam suadere potuit sed scripsit ad Alexandrinos literas eisque criminis loco pertinaciam et turbulentum animorum motum objectavit, deditque etiam mandatum clericis & s. virginibus ut quietè se gererent: quin etiam constanter asseruit se neque destitutum de sententia, neque Athanasium utpote seditiosum & iudicio Ecclesiastico condemnatum, revocaturum. Nam etsi pauci vel ad odium vel ad gratiam judicare solent, tanem non esset probabile ut tanta illustrium & spectatorum episcoporum multitudo in simili errore versaretur: Athanasium autem contumeliosum esse, arragentem, dissidij & seditionis auctorem. – Porro cum accepisset Imperator Ecclesiam (Alexandrinam scil:) in duas partes diremptam, atque alteram Athanasium, Ioannem alteram cum admiratione colere, Ioannem mulavit exilio. Hic Ioannes Meletij successor fuit jussusque a concilio Tyri habito Ecclesiæ communicare, & ut tum ipse tum omnes ejusdem cum eo sententiæ fautores honores suos in clero capesserent Sozom l 2. c 29.

At non Athanasium tantum sed et illi communione inhærentes, Ægypti Episcopos e sedibus suis expulsos esse & exulare jussos ipsimet testantur epistola synodali ex concilio Alexandrino celebrato A.C. 339 post reditum ab exilio in qua hæc leguntur. Cur, inquit, qui alios calamitates <25v> miserorum lacrymis prosequi oportere docent, ne ab exilio quidem nostro se quieti tradunt? Publica enim omnium episcoporum profligatio ex suis sedibus exterminatioque facta est; qui ut nos antea pro exulibus habuerunt, ita nunc cum Athanasio patriæ rediti pro superioribus doloribus, lacrymisque quibus ejus vicem miserabamur, maximam vicissim hilaritatem & gaudium recepimus. Apud Athanas Apol 2. Baron 336. 17. Isthæc ipsi qui ea passi sunt. Eusebiani enim sicut in Athanasium ita pariter in eos illi communicantes Ægypti Episcopos visi sunt damnationis sententiam irrogasse, & ut consortes criminum cum Athanasio ab Imperatore ut in exilium pellerentur itidem petijisse. Baron: ib.

Iulius Bishop of Rome writing to the eastern Bishops about the Banishment of Athanasius & his partners complains that he was not consulted. Cur, inquit, de Alexandria nihil nobis scribere voluistis? An ignari estis hanc consuetudinem esse ut primum nobis cribatur ut hinc quod justum est definiri possit? Athan Apol 2.

De Constantino hæc Sulpit Severus ~ ~ l 1. Imperator etiam depravatur, dumque sibi religionis officium videtur implere, vim persecutionis exercuit: actique in exilium Episcopi, sævitum in cleros, animadversum in laicos qui se ab Arianorum communione secreverunt. Et Ruffinus post condemnatum ab Eusebianis Athanasium: Et gesta, inquit, in hunc modum ficta per orbem terræ mittentes, ad sceleris sui consensum, Imperatore cogente, cæteros episcopos perpulerunt. Ruffin l 1. c 17 in fin. Lucifer Calaritanus sæpius

Ariani hæreseos Constantinum insimulat. Sed et apud Hieron. in Chron. (ann Constant 31) pariter legitur in obitu Constantini ipsum dogma arrianum declinasse. Baron an 336.35.

Constantius Rex in alijs quidem omnibus mitis et bonus veluti filius magni & perfecti Constantini qui rectam fidem integre servavit: sed et ipse Constantius pius fuit et bonus juxta multos modos: verum in hoc solum quod non secundum fidem parentis processit, deviavit, atque deliquit non ex sui causa, sed ab his qui rationem reddituri sunt in die judicij, qui in apparenti{a} quidem Episcopi dicuntur, veram autem Dei fidem corrumpunt. Epiphan. Hær. 69.

Sub finem anni 30^{mi} Constantini Arius munitus literis Imperatoris et Episcoporum tendit Alexandriam. Sed civitas Alexandrina, magno tumultu concitato, restiterunt. (Athanas. de Syn. Socr l 1 c 75. Sozom l 2 c 28)

Arium nequicquam apud Alexandriam commorantem ad se venire fecit Imperator, & Imperialibus edictis Concilium denuò Constantinopolim convocari: quo convenere illi maximè qui Arium atque Eusebium sectabantur. Ruffin l 1. c {illeg}

Cùm in hoc consilio de restitutione Arij consulendum esset, subito moritur Arius. de cujus morte Athanasius | Macarius fabulam monachicam contexit, quod nempe , viscera disrupta per Alveum decessere evacuata sunt, utque hoc jejunijs et precibus Alexandri homoüsiani factum, perinde ut precibus Petri contigit obitus Simonis Magi. Athanas. Ep ad Serapionem. Sed hæc fabula exinde satis confutatur quod non nisi post centum annos a morte Arij in mundo recepta fuit nam dicit se ab epistola quadam Athanasij didicisse & ideo narrare vo{illeg} quia tunc non nisi percaucis innotuerat.

<26r>

Delmatius Cæsar – haud multo post [mortem Constantini] oppressus est faction{e mi}litari, & Constantio patruale suo sinente potiùs quam jubente. Eutrop lib 10 {illeg} sed et vi militum. Delmatium oppressum Victor (in Constant in fin) tradit Constantius primum Constantium patrum patrem Iuliani a militibus interfici curat, deinde Delmatio Cæsari similes insidias struit – ac velum contra cognationem universam grassatus etiam his Annibalinum adjecit cum subornasset milites ut acclamarent alterius nominis imperium se ferre non posse quam Constantini filiorum. This Iulian & other heathens accuse him of cruelty towards his kindred, but Cedrenus (in Compend:) gives us the reason. Creditum fuit, sais he, Constantinum a suis fratribus, exhibito lethali veneno, extinctum fuisse, ideoque etiam sua manu scriptis literis mandasse filio, nempe Constantio, ut a patruis sibi caveret, in eosque ulscisceretur: eas literas Eusebium Nicomediæ Episcopum accepisse, & Constantio recens ex oriente reverso tradidisse, indeque etiam Episcopatu Constantinopolitano potitum. Visum autem fuit absurdum patruos istos simul universos velle occidere: ideoque decretum est rem cautè agendam. Et Artemius Præfectus Augustani & martyr (in actis ejus Martyrij apud Metaphr die 20 Octobr.) sic excusat Constantinum de imperata fratrum nece: Pater tuus Constantius (sic Iulianum Imp. alloquitur) & ejus fratres priores ei fecerunt injuriam: ut qui ei malum venenum miscuerunt nulla omninò ab eo affecti injurà.

Exulantibus Athanasianis, & Ioanne Meletij successore, vacat sedes Alexandrina 2 annos & 4 menses, Nam Constantinus animadvertens animoistatem Athanasiorum in Arium quamvis cum suis & Episcoporum literis munitum consurgentium, devitandæ seditionis causa abstinuit a novo Episcopo mittendo.

Athanasius biennio integro & mensibus quatuor Treviris [scil. apud Maximinum ejus urbis episcopum] commoratus revertit Alexandriam litteris Constantini II munitus. Theod l 1. c 1 idque mense Iunio A.C. 388 uno anno post obitum Constantini. Ad id enim Maximinus Trevirensis episcopus apud quem Athanasius commoratus erat, conspirantibus secum alijs Occidentis Episcopis, Imperatorem tunc etiam Treviris commorantem instigaverat sub prætextu quod Constantinus pater idem fecisset si diutius vixisset.

Ejus reditum Orientales graviter tulere criminique dedere quod suo ipsius arbitrio (cum cummunis Episcoporum conventus illud minimè decidisset) Ecclesiæ illius administrationem denuò occupasset (Socr. l 2. c 2) Sed Constantius ne Fratrem irritaret, patienter sustinuit.

Eusebius Theognis et Theodorus frequenter in Imperatoris venientes conspectum, reditum Athanasij ab exilio multorum malorum causam extitisse dixere, & non Ægyptum solum verum etiam Palæstinam & alias

finitimas gentes turbulentis eorum fluctibus graviter agitari. Theod. l 2. c 2. tandem et Romam et ad Imperatores Constantinum et Constantem contra Athanasium scribunt, sed ab Athanasio (ut secum conspirantibus episcopis in unum Alexandriae collectis) missi legati frustrarunt omnia. Athan. Ep. ad Solit. Causa quod tantopere desiderabant expulsionem ejus erant quærelæ perpetuæ Meletianorum <26v> quam Athanasius cæterique secum conspirantes episcopi in omnes non suæ fidei per ministros suos exercebant, ita ut ad verbera, carceres & cædes etiam aliquando deventum sit. Neque est quod quisquam miretur tanta facinora commissa fuisse si consideret quod sub idem fere tempus in contentione inter Damasum et Vrsinum competitores pro papatu (ut alias de religione concertationes taceam) 130 hominum Romæ uno die idque in Ecclesia occisorum cadavera reperta sunt (Ammian) quodque Ægyptij supra omnes gentes in tumultum proclives erant monachi verò supra omnes alios pro religione sua furebant. Si factionis Athanasianæ tanta fuit audacia ut ipsius Imperatoris literis tumultu concitato resisterent abigentes Arium ab Ecclesia capessenda: quid non auderent contra ecclesias seu conventus Meletianorum quos tanquam Arianos Hæreticos non minor odio prosequerentur quam Arium ipsum quosque vi et armis sup{reme} & persequi ut sub Theodosio sic nunc pro summa religione habuere. Si Athanasius non veritus pro Episcopatu adipiscendo Imperatorem ipsum vi fratres aggredere et Imperio (nisi quod aliorum humaniora concilia sederunt) miscere bellis, quid non audebit contra subditos Imperatoris auxilio destitutos. Athanasianorum audaciam ex eo etiam consilias quod cum exularet Athanasius non potuit Gregorius introduci sin militari manu quæ seditiones compesceret, id quod aliquando non sine cæde tumultuantium fieri potuit. Quicquid in Athanasium dixerunt Episcopi, Athanasius dixit in Gregorium et Georgium successores suos. Et si illi rei quare non et Athanasius, vel si ille innocens quare non et illi?

Episcopi itaque non ferentes quærelas Meletianorum miserunt legatos & Pistum quendam ex Egypto vocarunt ut puto in testimonio per legatos suos Romæ commorantes jusserunt concil: generale convocandum & ipsi Iulio, si vellet, arbitrium causæ detulerunt sed hac figmentum Athanasianum est de legatis Orientalium postulantibus consilium. (Iul. apud Athan: Apol: 2) † < insertion from lower down f 26v > [† Sed non multo post Iulius Pistum quem legati orientales ex Ægypto Romam advocaverant [forte ad testificandum contra Athanasium] recusavit admittere in præsentiam suam eo quod non assentiret fidei homoüsianæ, & eapropter Legati se subdextere et redire in Orientem. (Iulius apud Athanas Apol 2. Iulius verò – Iulium nullorum testimonium contra Athanasium admittere velle nisi homoüsianorum. Vnde facile est videre unde sit quod Athanasius & socij tanta cum pertinacia & Zelo adhærere voci homoüsio, viz: ne si admitterent non assentientes huic voci , nubem testium suorum facinorum admitterent quorum testimonia non possent improbare. Sciebat enim homousianos facinororum pro vel {illeg} habere et nolle contra eum testari ne principem suæ religionis perderent.] < text from higher up f 26v resumes > Iulius [autem arrepta occasionem se exaltandi supra orientales,] vero legatos suos cum literis ad Eusebianos mittit certum diem definiens ut aut præsentem se sisterent Consilio Romæ aut cognoscere se omnibus modis suspectos habere. (Athan. ad Solit & Apol 2) Putabat enim hac ratione vel Athanasium justificari si non accederunt, vel si accederent (quod magis ambiebat) se orientalibus superiorem agnoscere & summum jus covovandi concilia totumque mundum quasi ad ejus tribunali sistendi sibi deferri. Athanasius igitur Romam petit ibique per 1½ an commoratur (Athan Apol 2) Dolum igitur autem et ambitionem hominis Orientales detestati moras trahunt, idque eo magis quod viderent Iulium

Interea dum Athan. Romæ moratur occiditur Constantinus, & non multo post Constantius convocat Episcopos Antiochiam ad celebranda encœnia ecclesiæ Antiochenæ anno quinto Constantij <27> , Marcellino et Probino Coss. (Athan de Synod. Socr l 2. c 5) A.C. 341. Conveniunt Episcopi 99 circiter (Hilar de Synod. Sozom l 3. c 5) & arreptâ hac occasione primò, substituunt Gregorium Episcopum Alexandriae in locum Athanasij dein fidem suam hisce quatuor symbolis a diversis eorum membris diversis occasionibus successivè propositis et a Synodo approbatis, profitentur. [Vide Baron 341. 19 ad 26. Socr. l 2. c 7 habet duo prima. Athan. de Synod. habet tertiam quæ a Theophronio componebatur. Quantam mittebant ad Imp. Constantem estque apud Athan de Synodo Arimin & forte hoc componebatur post concil Baron an

.] In 2do Symb habetur hoc: filium esse expressam ^{essentiæ} | οὐσίᾱς patris imaginem. Et hoc Athanasius pro fide orthodoxa agnoscit (Athan: de Synod Baron 341. 23.)

Cannonem etiam constituunt ne Episcopus a Consilio depositus conqueratur ad Imp. vel absolvatur nisi a pleniori consilio. (Concil Antioch t 1 c 12. Bar 341. 30.{})

Vbi verò omnes Episcopi in unum convenere & Constantius etiam adfuit: complures eorum indignari & graviter Athanasium accusare cœperunt; quod scilicet legem de sacerdotio sancitam quam ipsi tulerant, contempserat; quodque prius Ecclesiæ Alexandrinæ administrationem occupaverat, quam potestas esset ei a concilio permissa. Adjecerant præterea eum civibus causam mortis extitisse, propterea quod cum illam civitatem intraret, seditione excitata, multi occisi, non pauci in iudicium adducti essent. Sozom l 3 c 5. Bar 341. 7.

Interea Iulius convocatis circum se episcopis Athanasium absolvit & irrita pronunciat acta orientalium eo quod nollent eo citante ad Concilium venire. Marcellum etiam et alios qui propter facinora sua vel hæresin excommunicati fuerant & ad Occidentales confugerant negantes sua facinora vel hæreses & profitentes vel simulantes fidem Nicænam, nulla adhibita rerum examinatione sed solis excommunicatorum testimonijs & quærelis confisi absolverunt. [Hoc enim de Marcello Iulius specialiter fatetur, apud Athan Apol 2 & Baron 341. 50. Sic igitur dum orientales suis partibus defuncti continuo purgant Ecclesiam monstrosis hominibus, occidens fit monstrorum receptaculum & nicæna fides fucus & propugnaculum omnium facinorum hæresiumque. Et sic tandem mysterium iniquitatis quod in S. Pauli temporibus operari cœperat, desinere cœpit in Nicænam fidem. Nec est quod mireris tot fuisse in hoc ævo episcopos sceleratos si consideres quod habiti fuere hæresiarchi in temporibus Imperatorum ethnicorum, jam verò propter ampliatum honorem et potestatem Episcoporum improbos ambitione correptos magis ambire episcopatus.

Non enim solum Athanasius et Marcellus Episcopi cum quærimonijs de illatis injurijs sed et nonnulli alij Episcopi ex Thracia, Cœlesyria, Phœnicia, Palæstina huc convenere: Presbyteri item non pauci ex Alexandria, partim aliunde huc ad concilium accurrerunt & coram omnibus Episcopis ibi congregatis, inter reliqua dicta sua conquesti sunt vim et injurias Ecclesijs illatas esse suasque ecclesias eadem quæ Alexandrina passas esse & in alijs ecclesijs similia designata. Iulius apud Athanas Apol 2.

De Marcello autem postquam de illo quoque ut impio in Christum perscripsistis vobis studui significare eum cùm huc venisset, affirmasse falsa esse quæ de se literis vestris scripta essent. Sed tamen cum a nobis postularetur ut de fide <27v> diceret, tanta cum fiducia per se respondit ut nemo non perciperet eum nihil a veritate proferre alienum, sed eadem pietate qua ecclesia, de domino ac salvatore nostro sentire: neque jam tantummodo sed olim hujus se sententiæ fuisse confirmabat &c Iulius apud Athanas.

Episcopi Antiochiæ diutius commorantes compertis his quæ Romæ in concilio acta essent, dimittunt Legatos Iulij cum epistola ad Iulium in qua dicunt se indigno animo ferro se Romam honor et autoritas, nec opus esse in alia Synodo retractari, quæ in alia jam stabilita essent indignantes acta Consilij Tyrij a Iulio coepiscopo examinari (Iul. apud Athan. Apol 2. Bar 341. 56.)

Athanasio in Ægyptum reverso, mox Gregorius etiam Alexandriam tendit, cujus adventu ex edictis imperatorijs promulgatis prænunciato, Athanasium tumultuantur, ad occupant Ecclesias & per vim tenere conantur: neque seditio comprimi aut ecclesiæ recipi potuere absque manu militari: cum comiscuunt Altare, diripunt ornamenta non amplius potuere retinere flammam injiciunt, incendunt Templum (sedem scilicet Episcopalem) & Athanasius in medio turmarum suarum templum exiens clam aufugit. Hæc facta a grege & sub auspicijs egregii Athanasij. (Athan. ad Orthodox. Epist Concil. Sard. Orient. Sozom l 3. c 3 fatetur hoc factum esse ab Athanasianis.

Ecclesijs & baptisterijs flammæ injectæ, inquit Athan ad Orthodox: sed a quibus an ab ijs qui salvos in proprios usus Ecclesias optabant, vel ab Athanasianis ne in inimicorum manus venirent.

Athanasius clam fugiens Epistolam scribit ad Orthodoxos ut vocat, in qua inclamat lacrymas luctus, verbera cædes & martyria civium hoc tempore facta, & sic approbavit hosce tumultuariam resistentiam, rebellionem, incendia; quasi summa facinora, si in suiipsius & fidei Nicænæ defensionem patrata essent pia & religiosa. Monachos dicit alios pedibus militum obtritatos exorirasse alios gladijs fustibusque mactatos alios vulneribus plagisque mulctatos. Presbyteros laicos & virgines in jus tractum &c Sed quid Monachis cum urbe cur ex eremis suis in urbem ad classicam populo {canendum} confluerint. cur se cum turpis suis in hæc periculo conjecere, mercedem sane rebellionis tulere qui pro religione in Principem suum ausi sunt insurgere & Athanasius præ cæteris culpandus est qui tales mores in grege sua fovit. Videtis itaque qualis Persecutor Constantius & quales Athanasiani martyres.

Sub finem hujus epistolæ Athanasius narrata tragœdia mundum homousianum sic hortatur ad vindictam. Verum non de sceleribus eorum formidinem sed potius indignationem & vindictæ cupidinem concipere debetis – certè tanta Ecclesia læsa, quisque quasi ipse læsus esset ad vindictam se accingere debet. – Si vobis [in ecclesia sine ullius querela sedentibus] subito per edictum principis successor mitteretur & talia contra nos designarentur an id quæso sine indignatione toleraturi essetis? an non potius vindicandum censeretis. Est igitur æquum, vestram indignationem commoveri, ne paulatim in singulas ecclesias id malum propagetur. (Athan. Ep. ad Orthodox.) O superbum et rebelle cor! Nonne sufficit te populum contra legitimos magistratus, contra edictum Imperatoris pro viribus concitasse, sed classicam pergis canere toti mundi? Quænam est hæc vindicta quam hortaris sumendam qua{mn}am Imperante Constantio sperare {illeg}tis, nisi ut vel subditi in Imperatorem et Episcopos corripiant arma, vel Occidentales <28r>

Nisi ut Imperator tuus {prius} tollatur vel saltem per vim cohibeatur ne episcopis suis faveat contra Athanasium. Hæc est Athanasij humilitas pietas modestia charitas quæ seditiones concitat insurgit in magistratus, diripit et incendit ecclesias, & totum mundum urget ad vindictam de Imperatore pro edictis suis sumendam. Cum itaque Athanasius ejectus non cesset impellere mundum ad vindictam: quid putes eum non fecisse in medio turmarum suarum an non omnia dipripere vastare & perdere quæ inimici possessura erant?

In eadem Epistola dicit quod: Sacros Scripturarum libros quos in ecclesia inveniebant comburebant, populo in prædam rapinasque ecclesia dabatur.

Missus est Gregorius militari manu – coacta multitudine – cum gladijs & fustibus templum Quirini invadunt, alios mactant, alios pedibus obterunt &c. Athan. ad solitar. Bar: 342. 21.

In ordinatione Gregorij Ecclesia incendium passa est, virgines nudatæ, monachi conculcati, episcopi in carcerem detrusi &c Iulius apud Athan: Apol 2.

Esto ut sint Athanasius & Marcellus translati e sedibus suis, sed quid de alijs dicas qui ex universis locis cum Episcopi tum presbyteri huc veniunt? Nam isti se denuò abreptos & istiusmodi passos esse dixerunt. Iulius apud Athan: Apolog 2. Baron 342. 29

A.C. 342. Eo tempore (i. mox post Eusebij obitum{ }) Paulus Constantinop. Asclepas Gazæ, Marcellus Ancyrae & Lucius Hadrianopolis alijque Ecclesijs suis ejecti Romam veniunt. Iulius dat illis literas ad orientales ut sedes suas reciperent. Hi Iulij literas contumeliæ loco ducunt Concilium Antiochiæ convocant. Socr l 2. c 11

In vel Ante hoc Concilium Photinus discipulus Marcelli condemnatur, & fugit ad Occidentales neque ante Concilium sardicense ab illis damnatur Bar 342. 49.

In hoc sedo Concil. Antioch. Orientales symbolum profuse scriptum mittunt ad occidentales in qua ut nullam fecere mentionem essentiæ Dei; sic illis qui filium Dei asserebant vel ex nihilo ortum esse vel ex alia essentia quam Dei patris constare vel tempus seculumve fuisse quando non erat anathema indixere. Sozom l 2. c 10.

A.C. 346 Constans (instigantibus Episcopis) accersit Athanasium ad Mediolanum scribit ad Constantium, & Consilium Sardicæ in proximum annum indicitur. Bar 346. 3, 5, 6. 347. 1

Ad hoc consilium convenere quasi trecenti Episcopi, omnes fere ex Ægypto et occidente nempe ex Ægypto venere 92 &c (Athan ad Solitar.) & præterea Ep 89 orientales. Inter indictionem & conventum hujus Synodi Athanasius Romæ commoratus erat annum et sex menses. Socr l 2 c 16 Inter hos multi erant Constantinopolitani. Convenerunt enim quod sua res ageretur æque ac Athanasij et Pauli.

Non solum 80 Episcopis testantibus de innocentia Athanasij credidimus, sed et <28v> conventi per presbyteros tuos & per epistolam a Synodo q{illeg} efutura erat in urbe Roma, venire noluerunt: & satis erat iniquum, {illeg} contemnentibus tot sacerdotibus testimonium perhibentibus Marcello et Athanasio denegare societatem. – Accusandi erant Eusebiani quod raperent Episcopos, presbyteros diaconos & omnes clericos in exilium mitterent &c. Ep. Concil. Sard. ad Iulium Papam apud Hilar fragm. l 1. p 15. & Baron 347. 24. Perseverant autem Marcellus Athanasius & Asclepius nostra communione quia obesse eis non poterat iniquum iudicium, & fuga et tergiversatio eorum qui ad iudicium omnium Episcoporum qui convenimus venire noluerunt. Epist. ib.

in Epistolâ Synodali ad Ægyptios hoc concilium affirmat Arsenium in vivis fuisse. – Dein hæc addit: Cæterum quia cognovimus Aphthonium & Athanasium Captonis filium & Plautum & Plucionem compresbyteros vestros eandem fraudem ab Eusebianis passos esse & quosdam eorum in exilium ejectos, quosdam metu mortisque interminationibus profugos esse: scire vos cupimus, etiam istos a nobis receptos esse et ut innocentes crimine liberatos. Apud Athan. Apol. 2. Baron 347. 30. Hi sunt omnes Presbyteri Ægyptij de quibus memorant.

In Epistola generali ad totum mundum dicunt; Lectæ sunt litteræ quas Theognis in fraudem Athanasij Marcelli & Asclepæ adulteraverat ut Imperatoris in hos viros concitaret. – Quæ Marcellus per modum quæstionis tractaverat ea tanquam ita esse profiterentur calumniati sunt. [Scilicet ita dicebat Marcellus cum tamen Occidentales librum non viderant.] Athan Apol 2. Theod I 2. c 8.

Photinus etiam se ab Orientalibus injuste depositum conqueritur, et a Constantio impetraverat ut rursum acciperat auditores coram quibus demonstraret se frustra depositum esse. Sed ab Occidentalibus ipse detegitur & damnatio ejus firmatur. Epiphan hæres 71. Sever I 1. Sed hoc forte in Concil Sirmiensi non Sardicensi Bar 347. 44.

Marcellus postea revertitur ad hæreses suas docendas. (Basil ep 52. Epiphan hæc 72.) Cum tamen accusatur, defendit se non esse ejus dogmatis, sed communione Iulij & Athanasij se esse munitum (Hieron. de script. Eccl. in Marcello.) Tandem vero et ab ipso Athanasio damnatur (Sever hist I 2.) unde Ariani insultabant in Concil. Sard. quasi hoc iniquo judicio labefactam. (Sever ib) eosdem errores docebat post absolutionem pro quibus condemnabatur, nempe filium Dei cœpisse cum partu virginis & perire in fine mundi Basil ep 52. Epist. Sardic. Orientalium. apud Baron 347. 56, 76.

Vide hanc egregiam epistolam 80 Episcoporum Orient ad totum Mundum Baron 347. 75. Vide et Sozom I 3. c 10 apud Baron 347. 63.

Mox post Concil Sard: exulant ab Alexandria in Armeniam duo presbyteri & tres diaconi, item Macarium episc Petræ Palæstinæ & Asterius episc Petræ Arabiæ & Lucius Ep Hadrianopoleos et Olympius ac Theophilus Episcopus Thraciæ. Baron 348. 3. Et prohibent reditum Athanasij Marcelli & Pauli & Asclepæ.

<29r>

After the death of Pertinax the soldiers would have arrogated from the senate the power of constituting Emperors, & sold it to Didius Iulianus But Severus restored the lax discipline Zos I. 1. Erat erga delinquentes inexorabilis, eorumque bona qui flagitiorum rei peragebantur, publicabat. – Quumque Antoninum filium designasset Imperatorem moriturus ipsi Gertæque alteri filio imperij hæredibus institutis Tutorem Papinianum reliquit virum justissimum et qui tam cognitione quam expositione legum omnes ante pariter & post se Romanos jurisconsultos superavit. Zos I 1.

Alexander ex familia Severi prognatus Zos I 1.

And this directs us now the family of Severus is run out to look to

Macrinus.

Maximus Thrax, 3 an. & fil

Gordiani non Afri sed ex Africa

Maximus Pupienus & Clodius Balbinus

Philippus Arabs.

Decius pat et fil ex Pannonia inferiore, an. 2.

Gallus ex Patriciorum familia. Volusianus fil. 2 an.

Æmilianus Lybycus fuit ex Mauritania ortus sed limiti Sarmatico in Mœsia a Deio præpositus ibique Imp. factus. tribus mens. regnat.

Valerianus patre Valerio et nobili genere natus. an 4. fact imp. in Rhætia natus Peoniæ

Gallienus fil.

Claudius e Dalmatis oriundus, & Quintillus frat. 2^{an}/ vel in Illyrico (Onuph.)

Aurelianus sive in Pannonia sive Dacia sive Mœsia natus, obscurus erat parentibus 6^{an}

Tacitus 6^m, Florianus frat: 2^m.

Probus ex Pannonia an 6.

Carus Romanus erat sed incerta patria. 1 an. Numerianus & Carinus fil. Carus natus Narbonæ in Gallia.

Dioclesianus Dalmatia oriundus.

Maximianus

Galerius Maximinus natus in Dacia prope Sardicam

Constantius Chonus nepos Claudij (Iorn)

Zosimus vocat Afrum Gordianum. Decius in Pannonia creatus Imp. ib. Et Gallus juxta Tanaim ib. Æmilianus ordinum Pannonicarum Dux, ibique Imp. factus. Ib.

Gordianus senior Proconsul Africæ, (S. Aurelius Victor.) Decius Syrmienſium vico ortus (Ib.) Probus in Illyrico factus Imp. (Ib.) Decius e Pannonia inferiore Bubulæ natus (S. Aur. Vict. Epit.) Severus in amicos inimicosque pariter vehemens – Nulli in Dominatu suo permisit honores venumdari. – genitus apud Leptum provinciæ Africæ (Ib.) Claudium plerique putant Gordiani 3 fil. , Ticiani factus Imp. (Ib.) Aurelianus inter Daciam et Macedoniam Genitus (Ib.) Probus Delmatio sanguine <29v> (ib.) Carus Narbuæ natus (ib) Dioclesianus Delmata (ib) Severus Afer (S. Refi Brev.) Antoninus Bas. Caracalla morum ferè paternorum, paulo asperior et minax. (Eutrop.) Decius e Pannonia inf. Bubaliæ natus (Ib.) Valerianus in Rhætia et Norico agens Imp. fact. (Ib.) Aurelianus Dacia Ripensi Oriundas (Ib. l 9) Aurelianus Sævus ac Sanguinarius – Trux omni tempore, etiam filij sororis interfector. (ib.) Cærus Narbuæ natus in Gallia (ib & Iorn) Dioclesianus Dalmatia oriundus (ib. & Iorn.) Constantius Nepos Claudij (ib) Maximianus Galerius in Dacia haud longe a Sardica natus (ib & Iorn) Aurelianus Dacia Ripensi oriundus (Iornand. regn.) Valerianus in Rhætia a militibus creatus (Ib.) Aurelianus natus vel Syrmij in Pannonia vel in Dacia Rip. vel in Mœsia (Onuph.) Tacitus natus Romæ (Onuph) & Romæ cœpit imp. (Onuph.) Probus natus Syrmij in Pannonia (ib) Carus natus sive Mediolani sive in Illyrico sive Romæ Illyricanis parentibus imperare cœpit Syrmij in Pannonia (ib) Diocl. natus oppido Dalmatia Dioclen prope suas (ib) imperare cœpit in Syria (ib): Maximianus natus Syrmij in Pannonia Galerius in Dacia rip. Constantius in Dardanis Illyrijs (ib)

Nerva primus advena genitus oppido Narniensi in Vmbria Italiæ regione Trajan Imp an 20. Antoninus Pius ab Adriano in filium adoptatus cujus gener fuerat. Pertinax apud ligures genitus. Heliogabalus Bassiani filius. Decius Pann. Probus Dalmatico sanguine. Carus Narbonæ. Diocles Dalmata. Maximianus ortu agresti Pannonioque haud longe Sirmio. Galerius ortus Dacia ripensi. Sextus Aurel. Victor Epitome.

Trajanus natus Italicæ in Hispania. Adrianus natus Italicæ in Hispania, filius consobrinæ Trajani. Marcus Antoninus Gener Antonini Pij fuit per uxorem Valeriam Faustinam juniorem consobrinam suam Maximinus ex corpore militari primus ad Imperium accessit, sola militum voluntate cum nulla Senatus intercessisset autoritas nec ipse senator esset. Eutrop

Maximinus primus posthabita Senatûs autoritate, ab exercitu Imp. Augustus appellatus est. Probus Sirmiensis. Carus Narbonæ genitus. Pompon: Latus

<30r>

Mortuo Marco Senatus veste tetra indutus lachrymans convenit. Aurel. Victor in Vita Marci

<30v>

[Editorial Note 10]

redigebat, & capit Valerianum. Quumque hic verum per Orientem status esset, omnia confusa pariter et indefensa jacebant. Et Scythæ conjunctis animis ex universa gente nationeque sua in unum congressi, parte quadam copiarum suarum Illyricum agebant, ferebant; alij civitates ejusdem vastabant, alij denique Italiam ingressi, ad ipsam quoque Romam pergebant At Gallieno transalpinis in locis hærente, Germanisque bellis interito, Senatus urbem Romam in summum malum coniectam videns armatis quotquot erant in ea militibus, & ijs præterea qui valentiores ex plebeis erant: exercitum barbarico majorem coegit, quem hostes veriti, Romam illi quidem relinquebant, sed Italiam propè dixerim universam excursionibus affligebant. Itidem quum per Illyricum res ob Scytharum irruptiones in extremo versarentur, & totum Romanum Imperium sic fluctuaret, nihil ut reliquum esset: tanta pestis in oppidis exorta, quanta nunquam prius ullo tempore extiterat, calamitates a barbaris illatas leviores reddebat, efficiebatque ut morbo correpti beatos se ducerent, et civitates occupatas, in quibus omnino virorum solitudo esse occeperat – Scythis autem Græciam miserrimum in modum Græcam vexantibus, ipsis Athenis expugnatis, Gallienus manum cum eis qui jam Thraciam occupaverant, conserturus accessit, desperatisque rebus Orientis spem ferre jussit Odanathum &c

Quotquot ex pugna Claudij & Scytharum ad Naissum pugnata superstites erant barbari, curribus se munientes in Macedoniam contendebant; & ob inopiam commeatus fami pressi, tam ipsi quam eorum jumenta peribant.

And a little after

Aurelianus confirmato imperio – Pannonicas ad nationes accessit quas incursionem Scytharum propemodum experturas cognoverat. Quumque misisset ad eos exploratores qui nunciarent ut annonas et jumenta, & quicquid aliud hostibus usui futurum esset, in oppida conveherent: hac ratione famem quæ hostes urgebat, adaugere cogitabat

[Initio Decij] rebus ob Philippi secordiam ubique perturbatione refertes Scythæ Tanaim transgressi vicina Thraciæ loca prædis agendis infestabant. Quos aggressus Decius, & omnibus prælijs superior, præda quoque recepta qua potiti fuerant quo minùs domum reverterentur abitum eis intercludere conabantur, & universos ad internecionem delere cogitabat. Quumque Gallum ad Tanaidis ripam satis magnis cum copijs collocasset, ipse cum reliquis ad hostem proprius accedebat, sed ubi multos ex eis Decius interemissit – a Gallo proditus, unà cùm ijs quos propter se habebat, nemine prorsus evadendi facultatem, naucto, perijt. – Quum autem negligenter imperium Gallus adminis

[Editorial Note 1] The text on this page is written upside down.

[Editorial Note 2] The remaining scrap of text on this page is written upside down.

[Editorial Note 3] The following text is written upside down at the bottom of the page.

[Editorial Note 4] The remaining text on this page is written up the left margin.

[1] x

[2] x

[Editorial Note 5] This page is written upside down.

[Editorial Note 6] Apart from the page number, all the text on this page is written upside down. It continues, still upside down, in the lower portion of f 13v.

[3] x

[4] x

[5] x

[6] x

[7] x

[8] x

[9] x

[10] a Zos. l 2

[11] x

[Editorial Note 7] The remainder of the text on this page is written upside down.

[12] x

[13] x

[14] x

[Editorial Note 8] Apart from the page number, all the text on this page is written upside down.

[15] * Aviti.

[16] * Aviti

[17] a Scilicet iter ab Arelato per Germaniam et Noricum in Italiam sub initio Imp ut docet Sirmondus in Commentario in hunc locum Sidonij.

[Editorial Note 9] Apart from the page numbers, the following three pages are written upside down and are probably intended to be read in reverse order, as they are presented here, though the high level of manuscript damage makes the sense extremely difficult to follow.

[18] ✚

[19] Cani

[20] a Ponit tamen Herodotus an 29, Sulpitius et Abul-Pharajius an 31.

[Editorial Note 10] Apart from the page number, all the text on this page is written upside down.
